SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 10. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 18, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го СІЧНЯ 1994. Ч. 10. РІК CI.

ЦІНИ НА ВУГІЛЛЯ ЗРОСЛИ

Київ (УНІАН). — Тут 31-го грудня 1993 року Кабінет Міністрів ухвалив постанову про зміну цін на вугілля. Оптова ціна вугілля зросла з 60,000 карбованців до 430,000 карбованців за тонну. Для промислових споживачів вона ще на 50 відсотків більша, а для населення вугілля продаватиметься на 50 відсотків дешевше.

Як уже інформовано, підвищення цін зумовлено тим, що вуглекопи увійшли в 1994 рік з боргом на трильйон карбованців за рахунок випередження фактичної зарплатні гірникам від запланованої.

У Донбасі триває змагання за платню між цілими галузями — шахтарями, енергетиками, металургами. Керівники влади та Державний комітет вугілля не змогли порозумітися з приводу того чи впливає оптова ціна вугілля на ціни споживчого ринку, чи ні. Комітет схильний вважати, що не впливає, і вимагає підвищувати оптові ціни й надалі. Урядовці, навпаки, твердять, що впливають і пропонують стримувати різницю в цінах мільйонними дотаціями. Проте на видобуванні вугілля ці дебати ніяк не позначилися: в 1993 році Україна не отримала 50 міл. тонн вугілля. Закриття непродуктивні шахти також відмовляються під приводом того, що це коштуватиме дорожче, ніж їх утримування.

У вівторок, 4-го січня, у Кабінеті Міністрів України відбулася нарада з питань стабілізації головних галузей промисловости з участю близько 300 керівників підприємств вугільна промисловости, енергетики, металургії і коксохемії. Учасники наради обговорили ситуацію, яка заіснувала після підвищення цін на вугілля до 430,000 карбованців за тонну, в результаті чого енергетика, металюргія і коксохемія опинили в кризовій ситуації і вимагають відповідно підняти ціну на їхню продукцію.

Міністер енергетики Вілен Семенюк заявив, що „підвищення цінн на вугілля змушує підняти вартість енергії хоча б у 2.5 раза, оскільки вже сьогодні шкода становлять 3.5 трильйона карбованців". У голови Державного комітету України Миколи Сургая були свої доводи, що вчинок Уряду правильний і не має потягти за собою ланцюгове підвищення цін, під умовою що в 1993 році у сфері виробництва ціни росли у 58.5 раза, на електроенергію — в 40 разів, на газ — в 70 разів, на нафтопродукти — 60 разів, на лісоматеріяли — в 100 і більше разів, а вугілля подорожчало лише в сім разів.

У Львові працює вже інкубатор

Львів (О. Борисенко). — Тут за ініціятивою Львівської Політехніки, яка в 1994 році відзначає своє 150-річчя, створено Центр інкубатора для програми сприяння розвитку підприємств. Літом 1993 року проведено перше навчання підприємців Львова, яке проводив д-р Пір Абетті, професор Школи менаджменту Ранселірського Політехнічного Інституту (РПІ), який розпочав такі програми вже раніше у Мехіко, Франції, Польщі і в Україні. Досі однак був такий інкубатор лише в Політехнічному Інституті Києва, про що наш щоденник давав докладні інформації. Разом із проф. П. Абетті були у Львові на курсі три американці, його учні, і Марко Капій, випускник РПІ, який буде працювати у Львові довший час аж до повного вивінування інкубатора.

Двотижневі курси проф. П. Абетті зібрали біля 30 підприємців, які або мають малі підприємства, або думають такі заложити. Взято до уваги цілу низку ідей для малих бізнесів, з яких деякі вже проходять в життя.

Для дальшого розвитку інкубатора у Львові плянується підбір та навчання підприємців і знайдення необхідних фінансових ресурсів для праці центру. Інкубатор пропонує фірмам ряд послуг — надання площі під бюра, комунікаційні послуги, консультаційні послуги, користування маркетінговою бібліотекою тощо. За фонди інкубатора плянується в 1994 році навчання групи львівських підприємців в Ранселірському Політехнічному Інституті.

18-го листопада 1993 року відбулася у Києві міжнародна конференція на тему досвіду створення та праці інкубаторів, у якій взяли участь також вже львівські члени. На конференції відмічено добрий початок інкубатора у Львові, якого керівником є випускниця Інституту Менаджменту „Львів" Люба Максимович, яка перейшла також восени 1991 року вишкіл в РПІ з першою групою студентів.

Для зацікавлених у програмі розвитку Центру інкубатора і тих, що бажають поділитися досвідом і внести свій практичний вклад, подаємо адресу у Львові та ЗСА: Mark Kapij, Luba Maksymovych, 29 0646, Lviv, Bandera St.12, Lviv, Lviv Politechic State University Icubater Center Ukraine; phone (0322) 74-33-81, fax.: (0322) 74-22-08; John Chase, Allen Keup, Market Research, RPI Incubator Center, 1223 Peoples Avenue, Troy, New York 12180; phone (518) 27-6-8029, fax.: (518) 276-6380.

Дж. Ріно шукає незалежного прокуратора

Вашінгтон. — Секретар Департаменту юстиції Джанет Ріно зі своїми асистентами почали розгляд списка кандидатів на пост незалежного прокуратора, який займеться розслідуванням фінансових зв'язків президента Билла Клінтона і Першої леди зі збанкрутованою нині арканзаською компанією „Вайтвотер". Одночасно почалися розмови про те, чим повинно обмежитися розслідування.

Директор юридичного відділу Білого Дому Бернард Насбавм попросив Дж. Ріно, щоб розслідування обмежилося виключно зв'язками Клінтонів з „Вайтвотер" — компанією, яка торгувала земельними ділянками. Але якщо розслідування обмежиться лише цим, то не будуть одержані відповіді на ряд питань. Багато вашінгтонських законодавців, і перш за все республіканці, настоюють на поширення меж розслідування.

Республіканці настоюють на розслідуванні зв'язків Клінтонів зі збанкрутованим банком „Медісон", який належав другові Клінтона Джеймсові МекДугалові, який був головним власником „Вайтвотеру". Вважають, хоч Президент заперечує це, що МекДугал допоміг губернаторові Арконсо Б. Клінтонові покрити з каси банку недостачу на одну з передвиборчих кампаній. Вважають також, хоч і це Президент заперечує, що губернатор Арконсо Клінтон продовжив існування банку „Медісон", хоч федеральний уряд настоював на його закритті. Однє і друге було зроблено за рахунок вкладників банку, а оскільки банк збанкротував, то за рахунок федеральної скарбниці, яка повертає вкладникам розтрачені банком гроші.

В один час юридичними справами банку „Медісон" займалася юридична фірма „Ровз", співвласниками якої були Гіллері Клінтон, теперішній заступник секретаря Департаменту юстиції Вебстер Габбел і друг Клінтона Вінсент Фостер, заступник директора юридичного відділу Білого Дому, який в липні минулого року покінчив життя самогубством. Дослідження зв'язків Клінтонів з банком „Медісон" може виявити факти, які Президент і Перша леді хотіли б приховати. Мабуть, тому Білий Дім настоює на обмеженні досілідження лише зв'язками Клінтонів з „Вайтвотером".

ІТАЛІЙСЬКИЙ УРЯД ЗРЕЗИҐНУВАВ

Рим. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, уряд Італії, очолений Карльом Чампі, зрезигнував, і тепер президент країни Люїджі Скальфаро, згідно з конституцією, мусить розпустити парлямент та призначити нові вибори до 70-ох днів.

Колишній голова Національного банку, 73-річний К. Чампі керував урядом від квітня минулого року, коли відбувся референдум, на якому більшість італійців проголосували за зміну старої політичної системи. Очоливши кабінет міністрів, К. Чампі намагався провести економічну реформу і хоч у якійсь мірі стабілізувати політичну ситуацію, яка вже декілька місяців перебуває на межі хаосу через скандали, спричинені корупцією політичних партій.

Спостерігачі не мають єдиної думки щодо того, яке рішення прийме президент Л. Скальфаро. Він може розпустити парлямент, однак це відкриє дорогу до влади ультраправим партіям і комуністам. Також президент має можливість відтягнути час нових виборів, щоб спробувати врятувати теперішню центристську урядову коаліцію. Для цього треба буде призначити тільки нового прем'єр-міністра.

Туринська газети „Стампа" пише, що для президента Л. Скальфаро є ближчим другий варіянт. Тим більше, що християнські демократи зуміли дещо очиститися від скандалу і тепер популярність партії потрохи відновлюється. Однак опозиційні партії в цьому випадку чинитимуть опір президентові. Вони наполягають на проведенні нових виборів.

Остаточне рішення президент Л. Скальфаро прийме цими днями — після консультацій з лідерами всіх парляментарних фракцій.

В Україні

КИЇВ. — Міністер енергетики України Вілен Семенюк повідомив, що резерви палива в Україні зменшилися до небувалої позначки — три мільйони тонн вугілля 150 тонн мазуту. Споживання електроенергії промисловими підприємствами в 1993 році зменшилося порівняно з 1992 роком на 7.8 відсотка, щоправда споживання електроенергії населення зросло на понад 30 відсотків. Міністерство енергетики плянує в 1994 році придбати 26 біл. кубічних метрів газу, сім мільйонів тонн мазуту, 32 мільйони тонн вугілля.

ЛЬВІВ. — Тут 4-го січня на Міжнародній східньо-європейській товарно-фондовій біржі відкрито нову виставку товарів західних держав. Президент біржі Юрій Сорочик повідомив, що виставка має на меті привернути увагу місцевих і західних підприємців до можливостей торгівлі на Львівщині, зацікавити українських виробників у співпраці з закордонними партнерами, відроджувати колишню славу Львова як великого торгового центру на шляху між Заходом і Сходом. Уже сьогодні з біржею співпрацюють німецькі, голляндські, японські фірми. На біржі можна ознайомитися з пропонованими Україною товарами, а також з інформацією про те, що пропонують інші держави СНД.

Відбулися організаційні наради Округи Клівленд

Парма, Огайо. — В суботу, 18-го грудня 1993 року, у ранніх годинах, у приміщенні залі ім. Митрополита Андрея Шептицького школи св. Йосафата, при українській католицькій церкві у Пармі, відбулися організаційні наради Окружного Комітету УНСоюзу. Заступлених було дев'ять відділів.

Збори відкрив голова Округи мгр Василь Ліщинецький, який привітав головного предсідника УНС Уляну Дячук та попросив до Президії головного контролера Тараса Шмагалу та почесну членку Головного Уряду Геновефу Жеребняк.

Головним промовцем була У. Дячук. Темою її доповіді були: організаційні осяги в Окрузі, відкриття в Пармі канцелярії УНСоюзу для продажу забезпечення. Головні справи зв'язані з найближчою Конвенцією та святкування 100-ліття УНСоюзу.

Сімнадцять Відділів Округи Клівленд придбали у 1993 році 30 членів. Перше місце взяла почесна членка Головного Уряду Г. Жеребняк, секретарка 180-го Відділу, яка приєднала п'ять членів.

По чотири члени приєднали: д-р Зенон Голубець, Відділ 358-ий і Марія Капраль, Відділ 112-ий; по три члени придбали: Василь Брездун, Відділ 364-ий, Віра Напора, Відділ 133-ий, Володимир Владика, Відділ 364-ий. Три відділи дали цього року по два члени, а нимим є: Микола Бобечко, Відділ 102-ий, Богдан Ковч, Відділ 328-ий і Ярослав Кришталович, Відділ 222-ий. По одному членові мають два відділи: Марія Федак, Відділ 112-ий і Богдан Семків, Відділ 240-ий. У. Дячук зложила кожному організаторові щиру подяку за їх працю для росту членства УНСоюзу.

У виконанні річної організаційної квоти, Округа здобула 38% з призначених 80 членів.

Опісля У. Дячук пояснила завдання канцелярії продажу забезпечення та представила присутніх на зборах директора продажу забезпечення Баба Кука та професійного продавця Анну Марію Сміт. У канцелярії будуть затруднені професійні продавці забезпечення, завданням яких буде виключно приєднування нових членів до місцевих відділів. Працюючі там продавці забезпечення не будуть полагоджувати жодних союзових справ для членів, чи для секретарів. Секретарі повинні, як до цього часу, звертатися за виясненнями, чи полагодженням справ, прямо до Головної Канцелярії. Існування канцелярії, чи затруднення професійних продавців

(Закінчення на стор. 7)

30 років праці для української громади

Йонкерс, Н. Й. (О. Кузьмович). — Переїхати з Джерзі Сити до Йонкерсу не є аж так далеко, але коли не знаєте добре доріг, це склад на екскурсія і треба добре розпитувати, щоб вкінці добитись до цілі нашої подорожі.

У великому просторому будинку, що належить до місцевого Осередку СУМА вітає нас тепло голова Дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА Лев Футала і ми скоро забуваємо за важку дорогу.

У кімнатах „кредитівки" працюють завзято, і Л. Футала виясняє нам як ця установа за 30 років дійшла до такого стану та здобула собі відповідну славу не лише серед українського населення Йонкерсу, якого є не більше як 600 родин, але також серед чужого. Саме з того приводу, щоб дати можливість усім зацікавленим відвідувати кредитівку, вона відкрита для клієнтів кожного для від 2-ої пополудні до 8-ої вечора, а в суботу від 9:30 до 12:30.

В кредитівці працює постійно 11 осіб, яких ми маємо нагоду в часі наших відвідин обсервувати при полагоджуванні справ.

Як інформує нас касир кредитівки Ігор Макаренко, на день 8-го грудня стан майна був 64,175,000 міл. дол. Цю стійку базу осягнено наполегливою працею, про яку розповідає Л. Футала. Вона розпочалася в червні 1941 року, коли Осередок СУМА рішив стати спонзором кредитової кооперативи та приміститв її у своїй домівці. У вересні 1970 року кредитівка з малої кімнатки перенеслася до модерного дому СУМА, де тепер займає вже сім вигідних кімнат у перебудованому та добре вивінуваному будинку.

З роками праці кредитівка змодернізувала також спосіб обслуги клієнтів при допомозі добрих комп'ютерів, впроваджений чекових рахунків, кредитових карток „Віза", на яких, як нам показують, пишається синьо-жовтий тризуб, як також подорожних чеків.

В 1989 році відбулося велике святкування 25-річчя

(Закінчення на стор. 7-ій)

Голова Дирекції Кредитівки СУМА Л. Футала передає чек на розбудову УМ А. Алиськевич. Приглядаються Д. Байко і І. Макаренко.

У СВІТІ

УРЯД ГРУЗІЇ і Абхазії схвалили докладний плян розміщення „голубих шоломів" ООН в районі спільного кордону. Сторони також досягли порозуміння в питанні щодо 200,000 грузинських втікачів. Починаючи від 10-го лютого, вони повернуться у свої житла на території Абхазії. Цей процес проходитиме під контролею спостерігачів ООН. Водночас учасникам переговорів не вдалося домовитися щодо майбутнього статусу Абхазії, керівництво якої веде лінію на повну незалежність від Грузії. Амбасадор ООН Едуард Бруннер вважає, що головною умовою прийняття двосторонніх грузинсько-абхазьких рішень має залишатися територіяльна цілісність Грузії.

ЛІДЕРИ ЯК ЛІВИХ, так і правих партій Франції виступили проти рішення уряду припинити доставу зброї для Тайвану з тим, щоб домогтися торговельних поступок від комуністичного Китаю. „Ми компромітуємо себе в очах усього світу, відмовляючись від своїх друзів на догоду корумпованому комуністичному режимові", — сказав лідер правоpадикального Національного фронту Жан-Марі Ле Пен.

ОПРИЛЮДНЕНИЙ ЦИМИ днями звіт японського уряду свідчить, що профспілковий рух країни переживає тяжкі часи. Тепер у профспілках зареєстрована тільки четверта частина всього працюючого населення Японії — 12.6 міл. осіб. Це рекордно низький показник за весь час після закінчення Другої світової війни. Міністерство праці пояснює, що у країні змінюється структура ринку, у зв'язку з цим все більше японців знаходять працю у фірмах, де нема профспілкових організацій.

ЯК ІНФОРМУЄ агентство Ройтер, прем'єр-міністер Бельгії Жан-Люк Деан заявив турецькому прем'єрові Тансу Чіллерові, що бельгійська влада не має наміру заборонити діяльність на своїй території Робітничої партії Курдистану. Бельгійський прем'єр підкреслив, що його країна засуджує терористичні акції цієї партії, однак вважає, що заборона не є способом, з допомогою якого можна контролювати діяльність курдів у Бельгії.

З ТІРАНИ, АЛБАНСЬКОЇ столиці, надійшло повідомлення, що уряд цієї країни заявив протест Атенам у зв'язку з обстрілом грецьким вартовим військовим кораблем албанського рибальського човна. Інцидент стався всього за одну милю від албанського берега, грецький корабель перебував в албанських територіяльних водах 20 хвилин. Представник албанського уряду остеріг, що у випадку повторення чогось подібного Албанія буде змушена вдатися до своїх військово-морських сил.

СПІЛЬНА ГРУПА урядових експертів Південної Кореї і Японії здійснює поїздку по Сахаліну, вивчаючи умови життя тамтешніх корейців, яких японські мілітаристи насильно вивезли на цей острів під час Другої світової війни. Відтак уряди обох країн приймуть рішення щодо можливої репатріяції етнічних корейців на їхню історичну батьківщину.

ЕВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ наполегливо радить Европейській спільноті прийняти її плян розв'язання проблеми безробіття, який дозволить створити до кінця цього десятиріччя до 15 міл. нових робочих місць. Згідно з пляном Европейської комісії, треба буде, серед інших способів, значно зменшити години робочого тижня.

ПРОТЯГОМ ДВОХ тижнів єгиптська служба безпеки здійснювала операцію в південних провінціях, спрямовану на унешкодження ісламських екстремістських груп. Каїрська газета „Аль-Аграм" пише, що спеціяльні формації на бронеавтах „штурмувала бандитські групи" і цим кроком уряд „поважно остеріг ісламістів від дальшого ширення насильства".

В АМЕРИЦІ

РОЗДРІБНІ ЦІНИ у ЗСА за минулий рік зросли всього на 2.7 відсотка, що є найнижчим приростом за останніх сім років. Департамент праці ЗСА приписує цей низький приріст незначному підвищенню цін на медичні послуги і спадові в цінах на нафту на світовому ринку. Завдяки цьому, заявив Уряд, інфляція у ЗСА перебуває на дуже низькому рівні. За даними Департаменту праці, приріст індексу цін споживача в 1993 році становив 2.7 відс. проти 2.9 відс. у 1992 році і 3.1 відс. в позаминулому році. На підставі цих даних економісти роблять висновок, що і в цьому році інфляція країні не загрожує.

ДИРЕКТОР ОДНІЄЇ зі служб Американської медичної асоціяції Ричард Дім надіслав доручного листа вашінгтонським організаціям і групам, які підтримують американських медиків. В листі Р. Дім запропонував 37 поправок до проєкту реформи охорони здоров'я. Натиск робиться на скасування обмежень лікарських заробітків, що є важливим пунктом у програмі Билла Клінтона. Хоч лікарі підтримують ідею Адміністрації про загальне медичне обслуговування, їм не подобається ідея обмежити лікарські заробітки. Лікарі також виступають проти наміру Клінтона встановити межу оплати за візиту до лікаря.

КАНЦЕЛЯРІЯ ГУБЕРНАТОРА Ню Йорку в столиці стейту місті Олбані роздала журналістам тристорінкову заяву Маріо Квомо про його рішення добиватися переобрання на чергову чотирирічну каденцію — четверту з ряду. „А це сам губернатор?" — запитали акредитовані при канцелярії кореспонденти. „Він має справи в Ню Йорку", — відповіли асистенти, маючи на увазі велике місто країни і стейту, в якому М. Квомо також має бюро — у Світовому торговельному центрі. Рішення Квомо добиватися переобрання на чергову каденцію здивування не викликало. Однак його діяльність схвалюють лише 34 відс. виборців стейту. Це найнижчий показник за весь час, що він займає посаду губернатора. На випадок перемоги М. Квомо, він зможе випередити Нелсона Рокефеллера за кількістю років на посту губернатора стейту Ню Йорк, який був губернатором 15 років.

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН ПОСТ", покликуючись на розсекречені документи, повідомила, що Уряд ЗСА мав інформації, з яких можна було зробити висновок, що і після закінчення В'єтнамської війни комуністи Ляосу тримали в полоні американців. Департамент оборони мав точні дані про те, що в Ляосі пропали безвісти 333 американці. Однак було відомо, що більшість з них загинула. Департамент оборони цілком точно знав прізвища двох американців, які опинилися в полоні в Ляосі і померли у концтаборі: полковник Чарлз Шелтон і підполковник Дейвид Грдлік. Однак недавно розсекречені документи дають підстави вважати, що урядові організації могли знати про перебування в полоні в ляотянських комуністів 41 американця.

НА 1-ГО СІЧНЯ 1994 року населення З'єднаних Стейтів становило 259,353,627 осіб, повідомило Бюро перепису ЗСА. У порівнянні з початком минулого року населення країни збільшилося на 2.7 млн. осіб. На третину цього зростання стало результатом напливу в ЗСА імігрантів. Торік їх прибуло до З'єднаних Стейтів 895,000 осіб. Згідно з передбаченням Бюра перепису, в цьому році зріст населення у ЗСА збережеться на такому ж рівні.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до п'ятниці, 31-го грудня, 16,657 чеків-дивідендів, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

420,273.50

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434 0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40.00 на півроку $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси $1.00
Чеки money orders виставляти на Svoboda

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Зворот у користь України

Пригадуємо, що ще недавно була вістка з Вашінґтону, що Президент Билл Клінтон поїде до Москви і столиці Білорусі Мінська, поминаючи Київ: це була б політична демонстрація проти України у зв'язку з відмовою ратифікувати без ніяких застережень міжнародний договір про обмеження нуклеарної зброї (Старт-1) та згодом про непоширення тієї зброї (Старт-2). Ситуація докорінно змінилася. 12-го січня ц. р. Президент Клінтон — у дорозі до Москви зупинився на три години на летовищі під Києвом, дякував Леонідові Кравчукові за гарне привітання його, переговорював з Кравчуком і перевів пресову конференцію. Сутнє у тій зустрічі — згода України підписати у Москві у присутності Клінтона і Єльцина тридержавний договір, в якому Україна погоджується на розмонтування стаціонованої на її території нуклеарної зброї впродовж семи років. В заміну ЗСА обіцяють дати Україні 176 млн.дол. на процес розмонтування ядерних ракет та 155 млн. дол. економічної допомоги. Клінтон дуже гарно і прихильно висловлювався про Україну і запросив Президента Кравчука приїхати до Вашінґтону у березні цього року. Можна здогадатися, що на такий зворот у сторону України на вершинній конференції НАТО у Брюсселі та на зустріч Клінтона у Празі з президентами Польщі, Чехії, Словаччини і Мадярщини вплинув зріст настроїв у Росії.

Можна здогадатися, що новий амбасадор ЗСА у Києві Вілліям Міллер, який на переслухуванні його в Сенаті у процесі затвердження його висловлювався про Україну і її ролю в новій констеляції сил в Европі надзвичайно позитивно, відіграв позитивну ролю у переговорах про ліквідацію проблеми нуклеарної зброї в Україні за належною рекомпенсатою Україні. Отже, до певної міри цьогорічний січень можна вважати зворотним пунктом у відношенні ЗСА до України, хоча й тут не обійшлося без Росії із старшобратнім сценарієм. Але, як це вже неоднократно зазначувано на цьому місці, провал комуністичної системи в Евразії і розвал СССР автоматично поставив демократичну Україну зараз на другому місці після Росії величиною території і числом населення. Україна ще не є торговельним партнером Заходу. Україна переживає ще важку економічну скруту, має адміністративний хаос, має все ще псевдопарлямент у формі Верховної Ради, народженої в добі Міхаїла Горбачова, і все ще не має власної конституції ані власної валюти, визнаної Міжнародним валютним фондом. Відсутність тих основних атрибутів державности ставить її нижче Росії і колишніх сателітних держав, які здатні стати „партнерами" НАТО і тим самим партнерами Америки. А втім, Україна, самим своїм політичним положенням і своєю величиною та своєю демократичною системою, своїм народолюбним внутрішнім спокоєм, без тих бурхливих демонстрацій, які раз-у-раз відбуваються у Москві, — є позитивним поважним — хай ще тільки потенціяльним чинником у міжнародному світі.

Добре, що врешті скінчиться поверх дворічна заковика з ядерною зброєю, добре, що безповоротно минулися непристойні докори на адресу України, ба, навіть погрози, що вона, Україна, не слухає повчань Америки, щоб віддати всі ті ракети Росії, бо там ніби вони безпечні, а в Україні небезпечні. Вся та ядерна зброя в Україні була тільки зайвим, коштовним і клопітливим тягарем для України. Тільки дуже наївні наші земляки-патріоти могли чванитися, що Україна є третьою найбільшою „ядерною потугою". У добі „холодної війни" велику частину совєтського промислу на військові цілі перенесено на терен України. Леонід Кравчук зараз у першій своїй промові заявив, що Україна не хоче бути ядерною державою. Голова Верховної Ради Іван Плющ заявив недавно, що ядерний арсенал в Україні має тільки „матеріяльну" вартість. Треба привітати факт згоди Верховної Ради на підписання договору, бо її застереження при ратифікації Старт-1 знайшли певне зрозуміння у Клінтона і Єльцина: потвердження щодо ненарушености кордонів і грошова компенсата.

Якщо дійсно Україна отримає ті суми гроша, що їх обіцяв Клінтон, вони поможуть зліквідувати гостру інфляцію, що дасть можливість увести валюту гривні. Авторитет держави зразу зросте. І коли нова Верховна Рада України буде кращою, як дотеперішня та схвалить власну демократичну конституцію з розподілом компетенцій всіх верховних органів влади буде місце і на партнерство України в НАТО та у цілому демократичному світі.

В. Звігляничˆ

КҐБ ТА РОСІЙСЬКА „ДЕМОКРАТІЯ"

I

Московська газета „Известия" (чч. 3-тє, 4-те та 7-ме з грудня 1993 року опублікувала статтю Євгенії Альбац, авторки єдиної книги про КҐБ, надрукованої у Росії, п. з. „Міна сповільненої дії. Політичний портрет КҐБ". Стаття називається „Луб'янка: чи буде цьому кінець?" А починає Альбац свою статтю з випадку, коли „Олександер Сергійович" з усім добре відомого будинку на Луб'янці намагався завербувати її подругу у секретні аґенти... аж минулого серпня. А як же демократія, яка начебто повинна була взяти цього спрута під свій контроль відразу після провалу серпневого путчу 1991 р.? І Ґорбачов після повернення з Форовського ув'язнення, і Єльцин в унісон клялися, що „держави в державі" не буде, що з функціями політичної поліції в Росії буде покінчено. І ось „олександри сергійовичі" знову дзвонять телефоном та вимагають оперативної інформації на осіб, що попали до їхньої орбіти.

Сталося те, що повинно було статися. Тендітна російська демократія, представлена кількома десятками дисидентів, тільки й спромоглася на те, що ліквідувала абревіятуру КҐБ, розділивши його на Службу зовнішньої розвідки та власне Міністерство безпеки. Було зліквідоване Управління охорони совєтського конституційного ладу („3"), яке замінило сумно-відоме П'яте головне (ідеологічне) управління. Ліквідували на кілька місяців. Перейменували його на Управління боротьби з тероризмом з тими ж людьми на тих же місцях. Спочатку вивели прикордонні війська з підпорядкування КҐБ, потім, через вісім місяців, успішно повернули туди ж. Призначення міліцейського генерала Баранікова замість „реформатора" Бакатіна на посаду голови КҐБ було покликане здійснити нагляд над організацією з боку людини, якій Єльцин особисто довіряв, і яке — вже вкотре — продовжило ланцюг зрад шефами таємної поліції перших осіб держави: Семичастним — Хрущова, Крючковим — Ґорбачова, Баранниковим — Єльцина. Є якась закономірність у тому, що зрада торкнулася лише реформаторів, тоді як консерватори Сталін та Брежнєв прекрасно уживалися з усіма каґебістами і уникнули зрад. Напевно, тому, що, на відміну від реформаторів, не плекали ілюзій щодо натури „гомо совєтікус" та брали її такою, якою вона є насправ ді.

А те, що жага до тотального контролю є найсуттєвішою рисою структури, де тільки й діяли „гомо совєтікуси", і засвідчили усі наступні метаморфози КҐБ за умов російської „демократії". Той же Баранніков, коли прийшов до „контори", відразу заявив, що лише державна безпека і армія є „єдино реальними силами, що здатні захистити реформи в Росії". Захист почався з найсуворішої заборони будь-яких кон тактів співробітників з журналістами. В дусі Орвелівського „міністерства правди" архіви управління „Б", тобто військової контррозвідки, що наглядала за МВС, підрихтували, вилучивши незручні для нового начальства документи. Прийняли Закон про федеральні органи безпеки, що леґітимізував діяльність колишнього КҐБ. Закон про архіви залишив у руках „чекістів" найбільш трагічні для історії країни документи.

Не скоро їх побачать дослідники, не кажучи вже про простих смертних. Розробили та прийняли Закон про державну таємницю, згідно з яким, як у совєтські часи КҐБ отримало право контролювати обсяги інформації, що доступні суспільству та владним структурам. Новий шеф КҐБ Росії, генерал Галушко (шеф КҐБ України, 1987—91 років, прийшовши до бюра у серпні 1993 року, розіслав телеграми „на місця", що наказували організувати слідкування за „політичними екстремістами. „Фактично це означало відновлення функцій політичної поліції. Тому і не був випадковим дзвінок Олександра „Сергійовича"...

Продовження буде.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Лист від вдячної мами

Літом 1993 року ми інформували наших читачів, що 2-го липня в Інституті ока в Сейні Луїсі д-р Василь Селезінка перевів операцію одного ока у чотирилітнього хлопчика з України, Славка Семчишина. Після успішної операції і перебування з мамою у гостинному домі д-ра В. Селезінки, малий пацієнт повернувся додому до Івано-Франківського і ось тепер д-р В. Селезінка переслав нам листа від мами хлопчика, Галі, в якому вона описує незвичайний поступ у розвитку та зорі Славчика, що наступив по цій вдалій операції. Долею малого пацієнта цікавилося багато наших читачів, тому містимо листа Г. Семчишин в цілості.

Доброго дня, Вам пане Василю та пані Керен!

Слава Ісусу Христу!

Знову пишу до Вас, бо хочу поділитися з Вами своєю радістю. Мій Славко такий веселий і щасливий хлопчик. І вже дуже добре вміє дивитися.

Не так давно ми з ним були в пані Оксани. Вона теж бачить добрі зміни. Хоч ми зі Славком робимо інші вправи, ніж нам порадили в лікарні. Я сама видумала як Славчика вчити дивитися і ми потрохи займаємося. Він дуже змінився. Навіть, можна сказати, зовсім змінився. Особливо це помітно, коли Славко бігає по дворі. Він бавиться як цілком звичайна, нормальна, щаслива дитина. Дуже полюбляє бігати за голубами і горобцями. На дорозі він чудово розрізняє моделі машин. Багато часу тратить на малювання. Найчастіше малює сонечко і різні машини. А наша сусідка одного разу сказала мені, що у Славка навіть змінився вираз обличчя. І дійсно в нього змінилися рухи, міміка. Він нарешті став самим звичайним хлопчиком. Це те, про що я мріяла всі ці довгі і страшні роки. Скільки я переплакала, скільки мене мучили думки про те, що Славко скаже мені, коли виросте. Я дуже боялася його запитання: „Чому я не такий як всі?" Тепер, це позаду. Він ще відрізняється від інших діток. Але Славчик вчиться. А ми радіємо за нього. Дуже було би цікаво, якби Ви на нього подивилися. Чи побачили б Ви якісь зміни на краще.

Славчик на диво все чудово пам'ятає. Частенько розповідає про тих, кого він зустрів в Америці. Але найчастіше говорить про пана Василя. Я розумію, чому він так любить Вас. Бо все чудово розуміє і відчуває особливе ставлення Ваше до нього. Але мені важко зрозуміти, чому пан Василь так любить Славка. Мені здається, що чужу дитину не можна кохати як рідну. Але виявляється, що все таки це можливо. А Славчик дуже чутлива дитина й тому відплачує тим самим. Позавчора він дуже засмутився, коли я не дала можливости йому порозмовляти з Вами телефоном. І образився на мене, та я пообіцяла, що наступного разу обов'язково дам йому трубку.

А вчора Славчик дуже нас насмішив. До нас прийшов товариш мого батька. Славчик не міг його впізнати. Бо він ще не може навчитися дивитися на лице людини, і пізнає всіх по одежі. І тоді моя мама почала всім розповідати як Славко лінувався добре подивитися на курку, а відгадував й називав її то котом, то псом, то голубом. Тоді Славчик каже: „Бабусю! Але ж курка не має лиця!". Ось так.

А ще я зробила для себе відкриття, як ми приїхали додому. Виявляється, Славчик дуже багато навчився по-англійському за літо. І це, звичайно, заслуга Керен. Бо вона дуже багато з ним розмовляла. А Славко, як то кажуть, все мотав на вус. І тепер, тут я стараюся, щоб він не забував англійську мову. Читаю йому віршики, казки. А він в основному все розуміє. І перекладає для тата.

І ще я хотіла сказати, що очко Славчикове стає ліпше. Це навіть я бачу. Око стає кругліше і випукліше, стає цілком нормальним. Також дуже добре йому з новими зубами. Він добре сам їсть, може добре кусати. І за цих декілька місяців його верхня щелепа стала рівно з нижньою. Ще трохи і все стане на своє місце.

Ось так, Ви мені врятували мого хлопчика від всіх хворіб. Тепер з Божою поміччю будемо працювати і майбутнє для мого сина всміхнеться.

Дай, Боже, Вам здоров'я! Всього найкращого. До побачення.

Галя

(Закінчення на стор. 8)

Степан Яворський

ВІСТІ З ОТТАВИ

У четвер, 16-го грудня м. р., канадське бюро міжнародної освіти, яке, спільно з Канадським центром розвитку менаджменту, спонзорувало двотижневу програму для групи вищих службовців українського Уряду, влаштувало прийняття для цієї групи перед їх відлетом на Україну.

Використовуючи це прийняття, я мав нагоду продовжувати свою розмову з першим заступником міністра сільського господарства України Анатолієм Засухою, а опісля з заступником голови територіяльного відділу бюра Президента України, Василем Кравченком.

Мене цікавило питання приватизації землі в Україні, яка проходить дуже повільно. А. Засуха сказав, що теперішній міністер сільського господарства, Юрій Карасик, дуже позитивно ставиться до цього питання. Майже в усіх областях України, включно з Кримом, проєкт приватизації випрацьований і систематично вже проводиться. Всі, хто бажає мати землю, сьогодні її має. Одначе, як і в інших ділянках, є певні перешкоди, сказав А. Засуха, особливо з боку колишнього міністра сільського господарства Ткаченка, який робить усе можливе, щоб зупинити процес приватизації. Засуха сказав, що Ткаченко увійшов в контакт з іншими реакційними колами, які зацікавлені затримати стару систему, і вони спільно бльокують процес приватизації.

В. Кравченко, один з найближчих співпрацівників Президента Кравчука, це молодий, інтеліґентний і льояльний службовець. Він уважає Леоніда Кравчука та Івана Плюща щирими українськими патріотами, не дивлячись на їхнє партійне минуле. Кравченко сказав, що Україну треба розуміти, — що багато процесів в Україні є ще в стадії розвитку. „Українська держава проголосила свою самостійність без боротьби". „Це дуже важливий фактор", сказав В. Кравченко. „Більшість держав виборювала свою незалежність у збройній боротьбі, а Україна отримала її мирним шляхом. Якщо не було боротьби до проголошення, то буде боротьба після проголошення, і ця боротьба тепер існує. Вона проявляється в політичних зусиллях за шляхи побудови держави".

„Драматизм і траґізм цієї ситуації в тому", говорить далі Кравченко, „що ті сили, які бажають незалежної України, бажають цього щиро, від усього серця. Але вони не мають компетентних спеціялістів, вони не мають досвіду, не мають управлінських кадрів. І коли вони, навіть, перебирають якісь ланки, то багато з них не має змоги тягнути ту ділянку і тим вони компромітують саму ідею". Василь Кравченко впевнений, що старі кадри вміють працювати, мають досвід, мають управлінські і державні навички, але багато з них ще себе не визначили. Частина їх, найбільш розумних і талановитих, пішла відверто на службу державі і служить їй. „Далеко не треба ходити" — продовжує Кравченко, „ось взяти Президента Кравчука, людину, яка пішла відкрито на службу державі, як зрештою і Іван Плющ. Але є також люди, які увесь час мають сумніви — і питають себе чи правильно зробили, що вибрали незалежність, а може треба було залишитись в Союзі, може треба і тепер вступити назад в Союз? Я їх не називав би всіх номенклятурниками. Це не тільки ті, що були в органах управління, це також технічна і творча інтеліґенція, а є між ними і рядові люди — робітники і селяни".

„Багато в нас таких людей, які не можуть зрозуміти такої простої речі, що проголошення державности тягне за собою певні труднощі і плату. За державність треба платити, деколи навіть лихоліттями. Але цього багато людей не сприймає, бо, хоч вони голосували на референдумі за незалежність, вони думали, що завтра з'явиться два рази більше ковбаси, ніж було до цього часу. А ковбаси стало менше. Вони не розуміють того, що, як буде держава збудована, то вона дасть і ковбасу і м'ясо. Але ж треба над тим попрацювати. Ніщо з неба не падає".

„Очевидно є і люди, які вороже ставляться до української державности. Це є представники старої номенклятури, які багато втратили. Але і цих людей, людей, які вміють урядувати і які не мають ніяких принципів, можна використати в певних ділянках. Якщо ми хочемо дійсно просуватися вперед в новій державі, всі члени суспільства мають знайти собі місце. Ми мусимо знайти такий шлях, який забезпечив би всім місце в новому суспільстві. Деякі з цих людей мають перелицюватись, перефарбуватись, перебудуватись, але продовжувати жити в цій державі і працювати для неї".

(Закінчення на стор. 8)

Д-р Євген Федоренко

ШКІЛЬНА РАДА — УКРАЇНА

I

Від часу створення Шкільної Ради при УККА — центрального органу шкіл українознавства в Америці, минає понад чотири десятиліття. Цей період позначений наполегливою працею розвитку українських шкіл, удосконаленню педагогічного процесу в них, прилученню дітей і молоді до вікових традицій, культурних і духовних надбань українського народу.

Праця Шкільної Ради охоплює широке коло питань і проблем. Серед найактуальніших — підготова і підвищення кваліфікацій учителів шкіл українознавства. Можемо із задоволенням констатувати, що тепер у рідному шкільництві серед учителів досить помітний відсоток молодшої ґенерації — випускників наших шкіл українознавства.

Складовою частиною програми діяльности Шкільної ради стали вчительські конференції для ознайомлення з найбільш ефективними методами, для обміну думок, набутками досвіду. Для обговорення стану і проблем українського шкільництва, шляхів розв'язання назрілих завдань — шкільних, дидактичних, виховних, організаційних — скликаються з'їзди директорів і педагогічних дорадників шкіл.

Найважливіша ділянка праці Шкільної Ради — видавнича. Протягом її існування видано понад 273 назви підручників та посібників. Водночас слід зазначити, що в цій галузі доводиться долати багато перешкод і труднощів — передусім через те, що маємо постійно застосувати підручники до вимог швидкоплинного життя, обставин сучасних і майбутніх, розраховуючи на учнів не лише сьогоднішніх, а й завтрашніх. Важливим питанням освіти й педагогіки присвячується й наше видання — журнал „Рідна Школа", що виходить тричі на рік".

Особливу увагу приділяємо проблемам, пов'язаним з вивченням української мови. Адже конче потрібно, щоб учитель зумів донести до свідомости учнів, що мова — найвище духове надбання народу, красу, велич і видатність, якої треба осягти з дитинства. Із задоволенням можемо сказати, що започаткована Шкільною радою 13 років тому публікація при щоденнику „Свобода" двосторінкових матеріялів „Мова про Мову" здобула популярність як серед громади, так і серед учительського загалу.

Не спиняючись докладно на інших аспектах діяльности Шкільної Ради, зазначу лише, що вона була плідною, зроблено чимало корисного.

Та якісно новий — і щодо змісту, і щодо характеру праці — етап настав тоді, коли Україна здобула незалежність, коли замайоріли над Україною рідні синьо-жовті прапори. Чи треба говорити, з якою радістю, з яким душевним хвилюванням сприйняли ми і все наше вчительство звістку про свободу, про визволення України з-під ярма комуністичного владарювання. Звичайно, кожен із нас зрозумів: не досить радіти. Треба всіма силами і засобами допомагати нашим побратимам-учителям у тому, щоб після багатьох років і десятиліть деформації освіти, самих їх цілей, принципів, змісту спрямувати школу на шлях докорінної перебудови на засадах гуманізму, демократії та національних потреб народу України.

Запалившись цим прагненням, ми із щирим серцем узяли на себе добродійну турботу про відбудову національної школи в Україні, про відродження — як гарно сказано в листі Творчої Спілки Вчителів України до Шкільної Ради та української громади в Америці — „забутого слова материнської пісні, бабусиної колядки-щедрівки, вишивки-мережки рідного краю, мужньої і героїчної історії нашого народу". Нас надихає свідомість того, що нині ідея національної школи, яка увібрала б у себе мудрість і досвід високорозвинених країн і стала б запорукою піднесення економіки, культури, науки, забезпечення всебічного розвитку підростаючих поколінь, набуває щодалі більшого поширення на всіх українських просторах.

Певно, не буде перебільшенням сказати, що відчутну допомогу в реалізації ідеї саме такої школи надають навчальні підручники, посібники, методична література, що їх ми надсилаємо в Україну. Ми виходимо з тих міркувань, що для підготови та видрукування рідношкільних підручників потрібен час, і, очевидно, немалий. А тепер, сьогодні? Тепер маємо відправляти в Україну те, що видано тут, в Америці, Шкільною Радою. Наші записники зарясніли адресами шкіл, педагогічних навчальних закладів, освітніх установ, та й рядових учителів — одне слово, всіх, з ким нав'язали контакт. А наше невеличке приміщення стало нагадувати поштове відділення — мало не щодня висилаємо пачки. І якщо на початку вони йшли головним чином в західньоукраїнські області, то тепер і в центральні, східні. Більше того, встановлено зв'язок з українськими громадами в інших колишніх республіках Союзу, навіть його далеких закутках — від Мурманська на Півночі Росії до Владивостоку на Далекому Сході. Надсилаємо літературу також для українців, що мешкають у різних країнах. Протягом неповних трьох років Шкільна Рада надіслала кільканадцять тисяч примірників своїх та інших видань на загальну суму 125,000 долярів.

Наші видання вельми стають у пригоді для впровадження національної за формою і змістом освіти в різних регіонах України. Ось що пишуть Всеукраїнське Товариство „Просвіта та Творча Спілка Вчителів": „Надійшла пора повсюдно впроваджувати принципи нашої національної освіти. Досвід наших братів і сестер з діяспори у цій сфері є для нас національним. Ось чому ми складаємо Вам найглибшу, сердечну подяку за надіслану літературу та бажаємо усім членам Шкільної Ради найбільших успіхів в ім'я зміцнення українства на всіх континентах, в ім'я незалежної Української Держави".

Наснагу нам надають численні листи-відгуки про цю допомогу — вони сповнені сердечної вдячности. Отож, наприклад, пишуть учителі й учні Кривозерської середньої школи ч. 1 на Миколаївщині: „Дозвольте щиро подякувати за Вашу увагу, чуйність, турботу про наше духовне збагачення, за Ваш неоцінений подарунок. Перегортаючи сторінки надісланих книг, вчитуючись у рядки друкованого матеріялу, ми всі дорослі і діти — відкриваємо для себе багато нового, досі непізнаного. Перед очима постають віхи життя українського народу, справжнього життя, а не викладеного в заполітизованих підручниках, які видавалися в колишньому СРСР. Лише тепер ми почали відкривати для себе багато нового, дізнаватися про справжніх героїв нашої землі".

Найщирішу подяку за надісланий нашою Шкільною Радою комплект книг висловила за дорученням колективу української національної школи ч. 68 м. Кривого Рогу заступник директора Людмила Іващенко. Повідомляючи про велику роботу вчителів на ниві національного відродження, вона особливо наголосила на тому, що наші „видання надзвичайно допомогли в прилученні учнів до скарбів рідної мови, культури українського народу, національних вартостей і традицій".

Продовження буде.

ПОВІДОМЛЕННЯ
в справі виборів делеґатів у Відділах УНСоюзу, які мають менше, як 75 повноправних членів

Згідно з постановами статуту Відділ, який має менше як 75 повноправних членів, тобто членів, яких вкладки у даному Відділі включають вкладки до Братського Фонду УНС, може об'єднатися з іншим Відділом, який також має менше як 75 таких членів, щоб в такий спосіб набути право на спільне представництво на Конвенції. Коли обидва так об'єднанні Відділи матимуть разом 75 членів, вони зможуть вибрати одного делеґата.

Відділи, які бажають об'єднатися для спільного вибору делеґата та його заступника, повинні винести на своїх зборах такі ухвали, а після договорення із собою, перевести вибори.

Якщо ці два Відділи не договоряться інакше, то той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділи, які договорилися про об'єднання з метою спільного вибору делеґата та його заступника, повинні про це негайно повідомити на письмі Рекордовий Відділ Головної Канцелярії УНСоюзу, який вишле їм друки повновластей для виповнення.

Для вможливлення спільного порозуміння між Відділами, які мають менше як 75 повноправних членів, подаємо внизу список цих Відділів з числом повноправних членів та прізвищами і адресами Відділових секретарів, як і числами телефонів, що їх маємо.

ANNOUNCEMENT
regarding elections of delegates in UNA Branches having less than 75 voting members

In accordance with the By-Laws of the UNA a Branch having less than 75 voting members, that is, members whose dues to that Branch include contributions to the Fraternal Fund of the UNA, may unite with another Branch also having less than 75 voting members, for the purpose of electing a mutual representative at the Convention. If, when combined, the aggregate of the two Branches shall be no less than 75 voting members, they shall have the right to elect one delegate.

Branches wishing to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should each adopt a formal resolution at their meeting and after mutual agreement, should conduct an election. Unless otherwise agreed by the mutual consent of both Branches, the Branch having the greater number of members shall be entitled to elect the delegate and the Branch having the lesser number of members, the alternate.

Both Branches, which have agreed to unite for the purpose of electing a delegate and an alternate, should immediately notify in writing, the Recording Department of the UNA Home Office, which will sent the proper credentials to each Branch.

In order to facilitate mutual agreements between Branches which have less than 75 voting members, we have listed these Branches below, showing the totals of voting members and the names and addresses of the Branch Secretaries, as well as telephone numbers if available.

Br.	No. of Mem.	Name and adress of Secretary
1	38	GEORGE POLLYNIAK 1001 N. SHAMOKIN ST SHAMOKIN PA 17872 717-648-2657
2	29	MONICA PESARCHICK 539 E. SECOND ST MT. CARMEL PA 17851 717-339-0269
3	24	STELLA RYAN 6 TERRACE AVE. JERSEY CITY NJ 07307 201-656-2595
6	46	MICHAEL CHALANYCH 2 RANDOLPH ROAD WHITE PLAINS NY 10607 914-949-0163
9	40	WALTER SALAK 860 DAVIS AVE POTTSVILLE PA 17901 717-622-7132
10	59	KONST. CHILCZENKOWSKI 8854 CALVERT STREET PHILADELPHIA PA 19152 215-464-3278
11	15	JOHN SCILENY 91 PENROD STREET JOHNSTOWN PA 15902 814-266-6952
12	25	WOLODYMYR LUCHKAN 54 FRITZ ROAD NO COLEBROOK CT 06021 203-379-3718
14	64	MIKE OTROK RD 2 BOX 102 APPLEGARTH RD. CRANBURY NJ 08512 609-655-0185
17	67	JAROSLAW BYLEN 5529 W. BERENICE AVE CHICAGO IL 60641 312-685-4348
18	2	ALEXANDRA C. MELNYK P.O. BOX 84 WORTHINGTON OH 43085 614-885-0136
19	28	ROMAN.S. HOLIAT 5604 FIELDSTON ROAD RIVERDALE, NY 10471 212-548-6434
20	66	ROMAN J. KUROPAS 24619 HILL WARREN MI 48091 313-756-1627
21	37	JOHN BARANYK 176 ZOA AVE JOHNSON CITY NY 13790 607-729-0361
23	9	JOHN C.BINKOWSKI SR. 24 JOHN STREET DERBY CT 06418 203-735-2213
24	11	STEPHEN N. SCZUR 83 KENWAY DR. N. HUNTINGTON PA 15642 412-824-0533
26	17	KATHERINE PROWE 10 MARGARITA ST. TOMS RIVER NJ 08757 908-349-1673
28	7	IRENE POTOCZNIAK 5029 JASON ST. HOUSTON TX 77096 713-667-8599
29	73	OLGA ALICE MALISCHAK 553 HIGH ST., KORN KREST WILKES-BARRE PA 18702 717-824-1561
31	24	MICHAEL STOCK 349 CHESTNUT STREET ST. CLAIR PA 17970 717-429-0117
34	41	MARY L. ANDERSON 3905 BROOK RD. RICHMOND VA 23227 804-262-9880
36	18	MARY KOWALCHUK 365 LONGBUSH LANE WEBSTER NY 14580 716-671-2501
38	34	EDWARD M. GUZYLAK 177 WASHINGTON STREET AUBURN NY 13021 315-252-4385
40	40	MICHAEL LUPICHUK 3909 ELLSWORTH AVE. ERIE PA 16509 814-864-3870
43	21	DMYTRO PRYSTAJ 61 CLAYBROOK ST. ROCHESTER NY 14609 716-482-1640
44	21	MARTIN SHESKA 1857 TROXELL STREET ALLENTOWN PA 18103 215-868-8483
45	64	NICHOLAS PRYSZLAK 202 CHURCH ROAD PHILADELPHIA PA 19111 215-379-2230
46	14	EUGENIA CAP 458 SCHOOL LANE SOUDERTON PA 18964 215-723-5371
48	34	STEFAN IWASECZKO 1330 SCOTT STREET READING PA 19607 215-777-8414
49	43	STEPHEN WOWK 20 EVELYN AVE. TORONTO, ONT. ON M6P 2 416-763-3920
50	15	OLGA TRYPNIAK 2342 E. 30TH STREET LORAIN OH 44055
51	55	VICTOR HOLYK 2210 W. CORTEZ CHICAGO IL 60622 312-384-1476
52	9	PETER J. PYLYPETZ 30 W. SUMMIT STREET SO. HADLEY MA 01075 413-533-3670
56	66	PETE S. KOHUT 115 GLENN AVE. ST. CLAIRSVILLEOH 43950 614-695-4721
58	17	MARIE KOWALEWSKY RR 2 BOX 50A REMSEN NY 13438 315-831-2524
62	17	BASIL WASYLKIW 7638 ELMWOOD AVE. PHILADELPHIA PA 19153 215-365-2854
66	37	PETER LESHCHYSHYN 3601 CULVER RD. ROCHESTER NY 14622 716-342-3874
67	35	FRANK F. STUBAN 8 COLONY ST. EXT. SEYMOUR CT 06483 203-888-9935
70	66	MARY ROOTH 121 WEST 29TH STREET BAYONNE NJ 07002 201-437-8137
73	11	DMYTRO WASYLYK 168 HILLCREST AVE PROVIDENCE RI 02909 401-351-9485
75	20	PAWLO PAWLYK 7021 ST. JOHN STREET. DETROIT MI 48210 313-842-8151
81	16	ANTIN LUKIANCHUK 5504 BALLMAN AVE. BALTIMORE MD 21225
82	64	OLGA MARUSZCZAK 7420 ROBINDALE DEARBORN HEIGHTMI 48127 313-274-3807
86	68	IWAN SIERANT 240 E. 5TH STREET NEW YORK NY 10003 212-228-5351
87	8	JOHN TROJANOWSKY 118 GARFIELD ST. LANCASTER NY 14086 716-684-9552
92	6	NICK HORBULYK 1734 N.E. 47TH AVE. APT. A PORTLAND OR 97213 503-284-1526
93	34	MICHAEL IWANYCKY 200 BENEFIT STREET PAWTUCKET RI 02861 401-728-3329
95	7	JUAN KOVALCHUK 4304 CHANDLER DRIVE BROOKHAVEN PA 19015
96	71	NICK DRAPALA 405 E. CARSON STREET PITTSBURGH PA 15203 412-431-4630
98	11	OLGA DUDISH 435 W. CENTRE STREET SHENANDOAH PA 17976 717-462-3956
100	18	ESTHER A. CEBAK 401 N.LILLIAN ST. GRIFFITH IN 46319 219-924-8533
101	7	ZENOWIA TOWPASZ 16 OAK DRIVE NIANTIC CT 06357 203-739-6108
103	39	WALTER ZENCZAK W146 N8250 SCHLAFER DR. MENOMONEE FALLSWI 53024
104	27	WASYL MATKOWSKY 69 LINDEN STREET FORDS NJ 08863 908-738-8568
105	13	JOANNES RAKOCZY 624 LAWLER PLACE PHILADELPHIA PA 19116 215-677-4297
106	72	MICHAEL MARCHUK 2317 W. RICE ST. CHICAGO IL 60622 312-252-3785
107	12	LARYSA ROBINSON 1333 S. MODAFF RD., 8-4 NAPERVILLE IL 60565 708-717-1961
108	10	NICK KOWAL 4203 LONGWOOD AVE. PARMA OH 44134 216-842-6760
109	20	WALTER ZWIREK R.D.1 - BOX 269A SCENERY HILL PA 15360 412-945-6858
112	71	MARY KAPRAL 2711 W. PLEASANT VALLEY RD PARMA OH 44134 216-843-9177
115	40	PETRO BABYCH 3106 ROWLAND AVE N.E. CANTON OH 44714 216-454-3400
116	72	STEPHAN SHILKEVICH 109 GENESEE STREET TRENTON NJ 08611 609-695-8867
121	67	ESTHER FATIUK 7218 COLEMAN MILLS RD ROME NY 13440 315-337-3647
122	11	MICHAEL POPOWYCH 32 JACKSON STREET TAUNTON MA 02780 508-824-4515
126	11	JOHN T. SHELIGA RD 1, BOX 353 EXPORT PA 15632 412-468-5003
128	24	WALTER HORBOWYJ 617 SOUTH AVE. HOLMES PA 19043 215-586-1379
131	40	LEW BODNAR 1120 S. CANFIELD RD PARK RIDGE IL 60068 708-825-4649
132	17	MICHAEL SMEREKA 906 MORTON AVE. PORT VUE PA 15133 412-673-6730
133	64	JAROSLAW LESKIW 1293 STATE RT. 12 FRENCHTOWN NJ 08825 908-996-3772
134	40	VOLODYMYR R. DIACHUK 163 PROSPECT PLACE RUTHERFORD NJ 07070 201-933-2698
135	7	JUDY J. LASHINSKY STAR ROUTE SMITHMILL PA 16680 814-378-5298
136	11	MYCHAJLO SOROKA 463 DORSET AVE PALATINE IL 60067 708-359-8548
137	58	STEPHEN KOLODRUB 3801 HAUPT STREET EASTON PA 18042 215-253-6966
139	20	PETRO PYTEL P.O.BOX 535 TWIN LAKES WI 53181 414-877-3539
141	1	ANTON LECHOLAT 1441 BENTON LINCOLN NE 68521 402-477-4833
142	27	RODNEY S. GODFREY 166 BELLEVUE STREET ELIZABETH NJ 07202 908-355-7525
143	12	ANNA O. MANDZIUK ALPHANO ROAD, BOX 143 GREAT MEADOWS NJ 07838 908-637-4908
145	7	PAUL TETANICH 2406 17TH AVE. ALTOONA PA 16601 814-944-7889

Br.	No. of Mem.	Name and adress of Secretary
149	16	MARY STECKOW DICKY 22 FRANKLIN STREET LACKAWANNA NY 14218
150	11	LYDIA HUDA 19 COMMONWEALTH AVE. PITTSFIELD MA 01201 413-442-1619
151	17	ANNA STROT 141 FURNACE STREET ALLENTOWN PA 18102 215-435-8837
154	17	ANNA YAREMKO 1035 66TH AVE. PHILADELPHIA PA 19126
156	38	MICHEL NOWAK 726 CAMBRIDGE ROAD BROOKHAVEN PA 19015 215-872-2956
157	21	WOLODYMYR MATYCZAK 11406 KLUTH DR. MOKENA IL 60448 708-776-0892
162	30	DMYTRO FEDORIJCZUK 7614 FRONTENAC STREET PHILADELPHIA PA 19111 215-725-0429
165	29	MARY K. PELECHATY 3318 STICKNEY AVE. TOLEDO OH 43608 419-726-4712
166	6	OKSANA A. MELNYK 10086 SONYA LANE CINCINNATI OH 45241 513-779-3788
167	6	JOHN WELGAN 31 NORTH WESTWOOD AVENUE TOLEDO OH 43607 419-531-3680
168	40	JOHN BABYN 350 LEON AVE. PERTH AMBOY NJ 08861 201-442-4674
169	59	GISELA STEFURYN 211 CARVERTON RD. TRUCKSVILLE PA 18708 717-696-1572
176	23	IRENA BARYLAK 2057 W. CHICAGO AVE. CHICAGO IL 60622
177	20	JOHN LABA 24 CAVALCADE BLVD WARWICK RI 02889 401-737-2915
178	14	MARY BEDNARCZYK 648 MASSABESIC STREET MANCHESTER NH 03103 603-627-7262
179	24	NATALIE SHUYA 6646 HOWARD AVE. HAMMOND IN 46324 219-931-8752
180	56	GENEVIEVE Z.ZEREBNIAK 239-C PORTAGE LAKES DRIVE SNUG HARBOR CONDOMINIUMS AKRON OH 44319 216-645-0048
184	49	BARBARA BACHYNSKY 101 E. 16TH STREET NEW YORK NY 10003 212-533-0919
190	2	ANTHONY KOBYLANSKI 100 CAROLINE AVE MORTON IL 61550 309-266-9447
191	47	DMYTRO KOCAN 202 STOWE AVE TROY NY 12180 518-272-8927
192	26	YAROSLAW SENYSZYN 314 GRAY STREET HERKIMER NY 13350 315-866-4402
193	6	ELEANOR TUTKA 114 LINCOLN STREET TAYLOR PA 18517 717-562-2948
202	4	HELEN C. MISKELL 11 N. HURD CIRCLE AUBURN NY 13021 315-253-0256
203	6	OLGA ZUK 3645 CORLEAR AVE BRONX NY 10463 212-796-4879
205	24	OSTAP WYNNYK 12 ROYAL ST. YONKERS NY 10704
209	33	IRENE PENDER 47 LAUREL ST. CARTERET NJ 07008 908-541-1341
211	7	ONUFRIJ HERMANIUK 96 PARKINSON AVE STATEN ISLAND NY 10305
212	15	ANN BARANKEWICZ 47-53 HOLLIS COURT BLVD FLUSHING NY 11358
213	10	WALTER KOZAK 255 TUCKER AVE. APT. 115 UNION NJ 07083 908-688-7939
218	24	HELEN CHUEY 44 CREED CIRCLE CAMPBELL OH 44405 216-755-0457
222	53	JAROSLAW KRYSHTALOWYCH 3003 CENTER DRIVE PARMA OH 44134 216-845-1211
224	14	JOSEPH B. ERCHA 68 COUNTY WAY EXTENSION BEVERLY MA 01915 508-927-2368
225	1	SOPHIA CHOMA 919 SUMMIT AVE. COLLINSVILLE IL 62234 618-345-5379
226	32	NATALYA CEBRIJ 1265 SOUTH EATON CT. LAKEWOOD CO 80232 303-922-1463
231	68	PETER PITNER 930 WOODLAND AVE. CAMDEN NJ 08104 609-964-6055
233	70	MYROSLAW SILECKY 4674 LINDA LANE SHEFFIELD VILLAOH 44054 216-277-5217
234	62	EUGENE OSCISLAWSKI 548 E. CURTIS ST. LINDEN NJ 07036 908-925-3493
235	22	JOHN MELNYK 175 W. ANDRUS RD. NORTHWOOD OH 43619 419-666-4115
236	39	SUSAN K SECK RD #1 BOX 176 RIVERSIDE DRIVE SAYRE PA 18840 717-888-2634
237	63	BETTY PANKIW 218 SOUTH AVON DR. ASHBOURNE HILLS CLAYMOUNT DE 19703
239	63	ALEX PRYSZLAK 5127 N. 15TH ST. PHILADELPHIA PA 19141 215-329-8988
241	13	JANET BARDELL 544 WINTER STREET WOONSOCKET RI 02895 401-769-2775
243	18	WOLODYMYR TURCZYNOWSKYJ 19204 CHAMPLAIN GLENWOOD IL 60425 708-757-7373
247	23	LUBOMIRA SZEREMETA 120 CHERRY LANE NEW CASTLE DE 19720 302-652-8104
248	16	IRENE PASHESNIK 76 GAP ROAD COATESVILLE PA 19320 215-384-7285
250	4	MYKOLA CHUJKO 2305 10TH STREET ROCKFORD IL 61104 815-968-0269
253	24	PETER HAWRYLCIW 23 KAREN DRIVE LUDLOW MA 01056 413-589-0056
254	40	BASIL ROMANYSHYN 117 FAIRWAY DRIVE NEW BRITAIN CT 06053 203-229-7843
256	35	CYRIL M. BEZKOROWAJNY 389 R.SWEEZY AVE. RIVERHEAD NY 11901 516-727-3325
258	5	HELEN HOLOWECKY P.O. BOX 113 HOUTZDALE PA 16651 814-378-7779
260	9	BOHDAN MACUK 10728 GRIFFIN RD. BERLIN MD 21811 410-641-2587
261	58	JAREMA DYKAN 2408 GARWOOD RD. ERIAL NJ 08081 609-784-4612
264	45	BOHDAN HRYSHCHYSHYN 701 TRALEE DR. BETHEL PARK PA 15102 412-833-2551
268	42	EMIL BARYLKA 307 HARRISON AVE. GLENSIDE PA 19038 215-289-4675
274	23	HELENE SENEDIAK 3137 KINGSTON LANE YOUNGSTOWN OH 44511 216-792-5157
275	3	PETRO PALKA 250 WHITON STREET JERSEY CITY NJ 07304
280	14	WALTER RUBLOWSKY 1435 ACADEMY STREET SCRANTON PA 18504
281	39	MYRON SIRYJ 24 EAST 34TH STREET BAYONNE NJ 07002 201-823-9667
286	39	PAULINE BALUTIANSKI 154 HOPKINS AVE. JERSEY CITY NJ 07306 201-798-4473
288	45	DMITRI MUSZASTY 1213 STANHOPE STREET BETHLEHEM PA 18017 215-866-8462
290	13	MYCHAJLO CHOMA 1420 ELMTREE STREET BALTIMORE MD 21226 410-355-3968
291	45	VERA NAPORA 3926 BROOKLYN AVE. CLEVELAND OH 44109 216-749-7851
293	69	ROMAN FOROSTYNA 4404 SIXTH AVENUE APT. #2A BROOKLYN NY 11220 718-438-1326
294	1	OLGA TATARYNW 561 RIVER ROAD RAHWAY NJ 07065 908-381-2876
295	36	GENEVIEVE ZEREBNIAK 239-C PORTAGE LAKES DR. SNUG HARBOR CONDOMINIUMS AKRON OH 44319 216-645-0048
296	25	PETER LOBUR 2601 CHESTNUT STREET NEW KENSINGTON PA 15068 412-337-8184
297	17	REBECCA SELESTOK BOX 74 HASTINGS PA 16646 814-247-8400
301	54	PETRO WRUBLIWSKYJ 4923 PERSHING RD DOWNERS GROVE IL 60515 708-852-1636
302	3	ANDREW ZAKALA 534 COMMONWEALTH JACKSON MI 49202 517-784-3301
303	42	WASYL LESCHUK 5290 APPLEWOOD DR. FLUSHING MI 48433 313-659-9407
304	58	MARY I. HNATYK 3359 ELMWOOD AVE. KENMORE NY 14217 716-877-2182
306	8	ANNA ZUJKO 846 WASHINGTON AVE LINDEN NJ 07036 908-925-7442
309	15	THEODOR P. GOSKO 17765 W. ITHACA ROAD BRANT MI 48614
312	3	NETTIE SHERBY 1446 FRANCES LANE PLAINFIELD NJ 07062 908-757-6157
317	34	MYKOLA WELYCH 512 NOTTINGHAM RD SYRACUSE NY 13210 315-445-2611
318	16	STEPHEN SAYUK 161 W. 16TH STREET NORTHAMPTON PA 18067 215-262-9408
321	41	JOHN BUCZKOWSKI 610 EMMET ST. PHOENIXVILLE PA 19460 215-935-2984
322	39	ANDREW KEYBIDA 19 RUTGERS STREET MAPLEWOOD NJ 07040 201-762-2827
323	25	MICHAEL BILYK P.O. BOX 13 BASEHOR KS 66007 913-724-2131
328	21	BOHDAN KOWCZ 4513 SPOKANE AVE. CLEVELAND OH 44109 216-749-6512
330	26	JERRY J. MARTYNIUK 41 TOP NOTCH RD LITTLE FALLS NY 13365 315-823-0991
331	17	IWAN KUJDYCH 654 N. MAIN ROAD VINELAND NJ 08360 609-691-4497
332	9	KASMER MAZEPA 70 LA GRANGE STREET RARITAN NJ C8869 908-725-7183
333	28	WALTER BOBERSKY 601 WARREN STREET BERWICK PA 18603 717-752-1843
334	18	STEFANIA BOHANEK 3324 TORRINGTON AVE PARMA OH 44134 216-661-8528
338	47	OLGA PISHKO 344 HELEN AVE MONESSEN PA 15062 412-684-3421
339	32	MICHAEL LUCIW 1009 MELROSE AVE. MELROSE PARK PA 19126 215-635-5109
340	45	EUGENE MAKAR 1098 SUNNY SLOPE DR. MOUNTAINSIDE NJ 07092 201-654-9568
341	55	WOLODYMYR LITYNSKY 1471 BENJAMIN AVE. WINDSOR ONT. ON N8X 4 519-254-5828
342	13	ELIZABETH POGODA 22 JEANETTE STREET CARTERET NJ 07008
343	40	MARY SWERYDA 90 KARLAN DRIVE ROCHESTER NY 14617 716-342-2089
345	68	MICHAEL KARKOC 408 8TH STREET S.E. MINNEAPOLIS MN 55414 612-331-4083
347	56	DOCIA NAYDA 572 HOGBIN RD. MILLVILLE NJ 08332 609-825-4784

Br.	No. of Mem.	Name and adress of Secretary
350	36	THOMAS FINIW 211 HOPE STREET GLENBROOK CT 06906 203-325-1794
352	59	MYROSLAW KYJ C/O MS. IRENA NAZAREWYCZ 2 CEDAR STREET MARCUS HOOK PA 19061 215-485-5233
354	18	MYRON WIJTEK 4423 S. 46TH STREET OMAHA NE 68117 402-731-7740
355	17	SEMEN HASIAK 530 KENTUCKY ST. JOSEPH MO 64504 816-238-5237
356	36	OLEKSA PRODYWUS 908 AVERY ROAD OMAHA NE 68123 402-292-2551
362	50	FEDIR PETRYK 1800 GRIEB AVENUE LEVITTOWN PA 19055 215-946-3962
364	59	WLADEMER C. WLADYKA 1301 JUSTO LANE SEVEN HILLS OH 44131 214-524-4304
369	23	PAUL KREPICZ 8618 REXTOWN RD. SLATINGTON PA 18080 215-767-8681
370	26	WASYL GINA 235 BELLEVUE ROAD NEW HAVEN CT 06511 203-776-7232
373	7	JAROSLAWA WILLIAMS 3706 CONNECTICUT ST. LOUIS MO 63116 314-664-2944
374	44	WOLODYMYR HETMANSKY 50 SYMMES STREET ROSLINDALE MA 02131 617-323-2382
376	1	WANETA GWIAZDA 19991 COUNTY X LOT #11 CHIPPEWA FALLS WI 54729 715-723-9292
377	53	JOHN GAWALUCH 2261 SWEDISH DR. APT.#25 CLEARWATER FL 34623 813-791-4040
378	13	KATHERINE PANCHESINE 812 WASHINGTON AV.BOX 445 WOODBINE NJ 08270 609-861-2239
380	14	WALTER FICYK 327 EVERGREEN CT. APOPKA FL 32712 407-889-2567
381	33	BARBARA O. BOYD 155 DOUG DRIVE S. LAKE SUZY FL 33821 813-627-1082
382	35	JULIA H. CRESINA 312 N. NICE ST. FRACKVILLE PA 17931 717-874-0727
383	44	JOSEPH HOMA 515 GROVE STREET BRIDGEPORT PA 19405 215-272-2902
387	48	IRENE OLIYNYK 103 BIRCH STREET WILLIMANTIC CT 06226 203-423-3815
388	53	ANDREW MARYNIUK 9111 E. BAY HARBOR DR. APT. 6-B BAY HARBOR ISLAFL 33154 305-868-1594
389	17	MICHAEL CHOMYN 1140 BEAVER RUN DRIVE LEHIGHTON PA 18235 215-377-5015
390	8	PETER BUGRYN 65 ALEXANDER STREET BRISTOL CT 06010 203-583-8301
395	14	RUTH JAWORSKY 1727 E. WAVERLY CT. ARLINGTON HEIGHIL 60004 708-394-0905
403	11	MARIA NETCHAY 4276 VILLAGE PARK DR. BEAMSVILLE, ONTON LOR 1 416-563-5769
404	2	HARRY ZYWER 1131 IROQUOIS STREET W. MOOSE JAW, SASKSA S6H 5 306-693-3453
408	39	MYRON STASIW 18 LEEDS STREET TORONTO, ONT. ON M6G 1 416-531-9945
412	60	EMILIA SMAL 216-16 DIXIE RD. ST. CATHERINE'SONONTL2N 2 416-646-8158
416	29	KATHERINE ONUFRYK 6 GLENDEE RD. HAMILTON, ONT. ON L8K 1 416-547-4843
417	21	ILKO CYBRIWSKY 3313 ELLIS WAY LOUISVILLE KY 40220 502-458-6168
421	65	BERNARD L. KORCHINSKI 6 HANLEY CRESC. REGINA, SASK. SA S4R 5 306-543-4542
422	61	WASYL JEWTUSHENKO 11632 BARLOW STREET PHILADELPHIA PA 19116 215-677-3386
424	49	WITALIJ TRYPUPENKO 6617 N. 4TH STREET PHILADELPHIA PA 19126
425	1	KATERYNA HULCHIY 1145 THACHER AVE RIVER FOREST IL 60305
426	3	JAROSLAW HUMENIUK 33 LINSTEDT STREET SAUL STE MARIE,ONNT.P6B 3 705-253-4889
429	6	MARY KAY WROBLEWSKI 820 RIDGE STREET FREELAND PA 18224 717-636-2637
433	8	JENNIE ZAWRUCHA 77 HIGBIE LANE WEST ISLIP NY 11795 516-669-5314
435	6	WALTER BODNAR 43 MIDLAND PLACE NEWARK NJ 07106
437	67	LIDIA CHOMIAK 32 WILLITE DR. ROCHESTER NY 14621 716-342-5716
438	15	KATHERINE SARGENT 2330 PARK AVE. EASTON PA 18042 215-252-3289
440	40	SOPHIA KUCYJ 151 LA ROSE AVE. APT.901 WESTON, ONT. ON M9P 1 416-242-6082
442	48	SEMEN LEWYCKYJ 184 WINDERMERE AVE. TORONTO, ONT. ON M6S 3 416-763-4594
444	64	LEON WOWK 213 AVE H. SO SASKATOON, SASKSA S7M 1 306-242-0184
452	62	NATALIE SHUYA 6646 HOWARD AVE. HAMMOND IN 46324 219-931-8752
454	37	MYKOLA BEREZUK 40 HEWKO STREET ST. CATHARINES,ONNT.L2N 2
455	16	OLENA HENTISZ-BRECHUN 5869 SERENADE DRIVE CLINTON OH 44216 216-825-7245
456	17	BOHDAN LAWRYNIW 404 BIRCH STREET S. TIMMINS, ONT. ON P4N 2 705-264-7487
457	27	HALYNA KILAR 304 E. 5TH ST. APT.2B NEW YORK, NY 10003 212-473-3266
459	17	OLGA KALYNOVYCH 248 EVERGREEN CT MOUNTAINSIDE NJ 07092 908-654-6919
460	33	ALEX KOWALCHUK 32 YALE ST. LONDON, ONT. ON M6A 3 416-433-8961
461	38	MYRON GROCH 16 KEVIN DR. FONTHILL, ONT. ON LOS 1 416-892-4336
462	21	JOSEPH R. FARENECH 77 GRAHAM AVENUE SO. HAMILTON, ONT. ON L8K 2 416-544-3060
463	4	EUGENE KOROLL 2090 DEVONSHIRE COURT WINDSOR, ONT. ON N8Y 1 519-256-0667
466	23	PETER KRUTYHOLOWA 21 ALICE STREET BRANTFORD, ONT.ON N3R 1 519-756-5825
467	17	TEODOR LALKA 118 SEMINOLE STREET JOHNSTOWN PA 15904 814-266-7666
468	25	OREST SAMITZ 5815 SWAYZE DR. NIAGARA FALLS, ONT. L2J 3
471	47	MYKOLA ANDRUCHIW 4564 JEANNE MANCE STREET MONTREAL, QUE. QU H2V 4 514-844-6043
474	11	ARIADNA DARIA MANYLO 30 DENTON AVE. #1918 SCARBOROUGH, ONON M1L 4 416-690-0452
476	5	MICHAEL MARIAK 327 FAIRVIEW AVE. HUDSON NY 12534 518-828-3285
477	5	BOHDAN PISZAK DELAWARE AVE. HUDSON NY 12534 518-828-6832
479	17	JAROSLAW R. HRECHKA 331 W. GIRARD AVE. PHILADELPHIA PA 19123 215-763-5010
480	5	JAROSLAWA SPOLSKY 1054 EASTLAWN AVE. SARNIA, ONT. ON N7S 1 519-337-8719
481	41	HELEN WOZNIAK 426 REAMER AVE. CARNEGIE PA 15106 412-279-4472
486	39	MYKOLA KIS 476 MAPLE AVE. SAN BRUNO CA 94066 415-588-3133
487	46	MYKOLA DENYSIUK 87 W. WINIFRED STREET ST. PAUL MN 55107 612-224-9896
488	38	VICTOR SZWEZ 221 E. JOAN DE ARC PHOENIX AZ 85022 602-863-0319
490	42	HELENA CHORNOMAZ 1213 RONY ROAD UNION NJ 07083 908-686-7955
492	28	MARY SIRSKY 15 ALDRIDGE WAY NEPEAN, ONT. ON K2G 4 613-828-3390
494	3	PETER PROCIUK 90 RIZZUTO BAY WINNIPEG, MAN. MB R2C 3
497	16	MICHAEL NAKONECHNY 13224 - 101ST STREET EDMONTON, ALTA AT T5E 4
498	15	LIDA HEWRYK 11440-37A AVENUE EDMONTON, ALTA AT T6J 0
500	12	JOHN PAWLUK 920 CANNELL RD. S.W. CALGARY, ALTA AT T2W 1 403-281-0280
501	1	EUSTACHY KRUC 6 NW 8TH STREET CHISHOLM MN 55719
502	14	DAN MARCINIUK 233-209D CREE PLACE SASKATOON, SASKSA S7K 7 306-934-1505
503	17	TEODOR WOJTIW 13324 110TH A AVE. EDMONTON, ALTA AT T5M 2
504	7	EUGENE BARNA 4 SMITH AVE. LEAMINGTON, ONTON N8H 1 519-326-5146
506	4	PAUL MASNEY 50 ELM DR.EAST #906 MISSISSAUGA, ONON L5A 3 279-4583

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

Заст. головного предсідника
GLORIA PASCHEN
1438 Shire Circle
Invernesss, IL 60067

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ALEXANDER G. BLAHITKA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WILLIAM PASTUSHEK
9 South Chester Road
P.O. Box 240
Swarthmore, Pa. 19081

ANATOLE DOROSHENKO
2355 Baxton Way
Chesterfield, Mo. 63017

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A 4Y8

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ГОЛОВНІ РАДНІ:

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ALEX CHUDOLIJ
281 Urma Avenue
Clifton, N.J. 07013

ANYA DYDYK-PETRENKO
16050 Dorset Road
Laurel, Md. 20707

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ANNE REMICK
10 Sunnyside Avenue
Canton, Mass. 02021

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

WALTER KORCHYNSKY
212 Meadowbrook Pky E.
Horseheads, N.Y. 14845

WASYL LISCYNESKY
4257 Dentsler Road
Parma, Ohio 44134

PAWLO DOROZYNSKY
297 College Street
Toronto, Ont.
Canada M5T 1S2

VASYL LUCHKIW
49 Windmill Lane
New City, N.Y. 10956

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"
ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДИРЕКТОР БЮРА УНС У ВАШІНҐТОНІ
EUGENE IWANCIW
400 North Capitol St., N.W.
Suite 859
Washington, D.C. 20001

АДМІНІСТРАТОР ОСЕЛІ „СОЮЗІВКА"
JOHN A. FLIS
Foordmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

STEPAN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN T. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Very Rev. STEPHEN BILAK
1750 Jefferson St., Apt. 301
Hollywood, Fla. 33020

Володимир СУШКО

НА ВОЛЮ

У фронтовій лінії під Віднем

Вже тиждень сидимо в підвалі австрійського парохіяльного будинку в селі Лєобендорф біля Корнойбургу, яких 15 кілометрів на північний захід від Відня. Нас усіх тут 15 осіб, місцевий парох Маттіяс Старібахер, його господиня Марія Вундерер, церковний органіст Ернст Нуссбавм зі сестрою Марією, наші батьки о. Василь і Марія Сушко, і ми, діти, молодші — брат Славко і сестра Віра, я і дві замужні сестри, Ірена і Соня, зі своїми мужами, Миколою Когутом і Влодком Ліщинським, і їхніми однолітньою Сянею і трилітньою Дарцею.

Восени 1944 року призначив був нашого батька до цього села віденський Архиєпископ кардинал Інніцер до помочі місцевому парохові. Кардинал Інніцер, діючи на просьбу пароха української католицької церкви св. Варвари і Генерального вікарія на Австрію о. Мирона Горникевича, допомагав тоді скільки міг нашим священикам і їхнім родинам, що їх воєнна хуртовина була привела до Відня. Вдячні за те не лише батьки, але і брат Славко допомагали о. Старібахерові на його просторому приходстві, де і як могли.

А тепер ось ще і ми, решта родини, прибула теж сюди із загроженого совєтами Відня, щоб бути разом з батьками у ці непевні, рішаючі для нас усіх дні. Парох Старібахер поставився до нас із повним розумінням і щиро примістив усіх на своїм приходстві. Навіть на думку не приходило нікому, що вже невдовзі прийдеться нам усім зустрічати тут під свистом куль кінець Другої світової війни.

Відень остаточно перейшов у совєтські руки 13-го квітня 1945 року, але рештки уступаючої на Захід німецької армії станули останнім сильним опором на новій фронтовій лінії таки зараз недалеко Відня. На наше горе, ця лінія переходила саме через село Лєобендорф. У самому селі і на узгір'ях, на північ і захід від нього, примістилися німці, а на схід безпосередньо за сільськими будинками, як пояснювали німецькі вояки, проходила вже перша совєтська бойова лінія.

Ми перебули тут у підвалі два тижні, від 20-го квітня до 5-го травня. Незабутні ці два тижні! День і ніч над нами гуде безперервно шалена битва. З виском пролітають над селом стрільна артилерії з їхнього лету ми вже можемо розрізняти, куди вони летять, на німецьку чи на совєтську сторону. Безпосередньо, у нашому сусідстві на краю села чуємо частий кулеметний бій. Він наповнює нас жахом і тривогою, бо, здається, що ось хвилина, і вже до підвалу можуть увірватися солдати. На душі у кожного з нас тяжить глибоке почуття непевности, а на устах мами, бачу, зависла тиха молитва.

Десь при кінці другого тижня нам усім почав дошкуляти брак води. Одного дня чомусь було тихо як ніколи. Я відважуюся піти по воду. Криниця була в долішній частині парохіяльного подвір'я. Саме приходство і церква містилися у горішньому кінці села під горою, на якій далеко височіли руїни замку Кройзенштайн. З приходства було видно майже ціле село, як воно легко обнижувалося в південносхідньому напрямі. А там десь і були ті перші совєтські лінії.

Я набрав води у відро і прямую через подвір'я назад до будинку, коли тут нагло заклекотів кулемет. Я відчув, що немов би вітер зрушив моє волосся на голові. Рівночасно розбита червона черепиця посипалася з даху будинку, до якого я прямував. Я інтуїтивно упав на землю і знову тихо... Повзучи боком через подвір'я до прилягаючого нижче іншого будинку, а потім вздовж його стіни до „мого" будинку, я добився щасливо назад, але без води.

КІНЕЦЬ ВІЙНИ І НОВА ДІЙСНІСТЬ

Німці капітулювали 5-го травня. Виходимо з підвалу, а тут подвір'я повне совєтів. Під деревами стоїть польова кухня і з неї несеться запах борщу. Довкруги ціле подвір'я повне різного роду тачанок і возів, запряжених кіньми. Так і видно, що все це пограбоване десь в Австрії чи на Мадярщині. Веселі совєтські бійці стріляють із крісів у повітря і кричать до нас, що „кінець війні".

Ми розгублено дивимось навколо. Інтуїтивно відчуваємо нову дійсність. В нас на лиці нібито усмішка, що ми „визволені". Один молодий старшина так і каже нам: „Ми вас освободілі, тепер можете вертати на 'родіну'". — А тут місцеві австрійці вже доносять їхньому парохові, що там і там на селі солдати знасилували таку чи таку жінку...

Серед таких суперечних вражінь проминув наш перший день на нібито „волі". На другий день село спорожніло від совєтів, бо поїхали „визволяти" решту Долішньої Австрії. Перед нами назріває питання — що далі?

Один зустрічний мадяр, що прямував до Горішньої Австрії, яку зайняли американці, остерігає нас від повороту „на родіну". Йому поталанило втекти, каже, із табору у Вінер Нойштадт, де збирають поворотців: „Там, у цьому таборі, вже сортували, — продовжує він, — хто куди, на яку 'родіну' має їхати". — Ми не сумніваємося, що він говорить правду, але вирішуємо ще розвідати у Відні. Кажем на приходстві, що йдемо до Відня зголоситися на "родіну".

До Відня пішли тато, швагри Влодко і Микола, і я пішки, бо інакшої транспортації не було. Прямуємо на перший міст, що сполучує індустрійну частину Фльорідсдорфу, через яку мусимо переходити, із властивим містом по другому боці Дунаю. Міст, поцілений бомбою під час одного з налетів, заломився в одному місці і з обох сторін похилився у воду. На щастя, це вже недалеко берега по другому боці ріки. Може на який метр ширини вода тут перепливає через занурену частину, і через ту прірву, бачимо, люди перескакують на другий бік похиленого моста. Ідемо за ними і теж перескакуємо. Для певности подаємо один одному руки.

Те, що ми побачили у Відні, було пригноблююче. На приходстві церкви св. Варвари знайома батьків пані Горникевич, дружина пароха М. Горникевича, відхиливши на наш стук трохи двері, лише заломила руки і каже: „Що Ви тут робите, втікайте, тут ловлять (совєти) людей". — Ми більше і не пробували говорити і скоро вийшли на вулицю. Нікуди вже і не йшли. Батько лише встиг зайти до латинської Архиєпископської канцелярії і дістати коротке писемне поручення зголоситися до єпископа в Лінцу. Він вже тоді думав про завтра... Це письмо швидко нам стало у пригоді в дорозі.

Глибока мовчанка запанувала в кімнаті, коли ми повернулися з Відня. Щойно по хвилині батько відізвався: „Завтра вирушаємо на Захід". — Ми і самі бачили, що не було іншого виходу. Немає вороття додому. Ми негайно узгіднили плян нашої мандрівки: по дорозі ідемо трьома групами, щоб не звертати більшої уваги на себе але так, що одні будемо других бачити. Когути підуть перші, Ліщинські другі, а батьки, брат, сестричка Віра і я останні. В присутності інших говоримо по-німецьки; в разі запитів кажемо, що ідемо до місцевости Гааґ, де маємо злучитися з рештою родини, і звідтіля вертатимемось разом „на родіну". Ми вибрали це містечко з мапи, бо воно було вже близько Горішньої Австрії, а там були американці. На приходстві ми зголосили отцю Старібахерові, що завтра рано ідемо до Відня, щоб повертатися домів, і пізніше сконтактуємося з ним щодо наших речей, що їх всіх ми тепер не могли взяти. Ми були обережні з кожним словом, бо по селі вже вешталися різні непевні люди і доносили новій владі.

ІДЕМО НА ЗАХІД

Була неділя 13-го травня, День Матері, коли ранком ми вийшли з приходства. Отець Старібахер десь підшукав, дослівно, половину малого баверського воза — два колеса і дишель — і на покладені дошки між колесами ми зложили клунки, що їх взяли зі собою. Ми далеко, однак, не потягнули цього тяжкого воза і на другий день таки десь покинули його в дорозі. А сестричка Віра, якій тоді йшов восьмий рік, теж заладувала щось на свій дитячий візок, що його вона була дістала передше в дарунку від учительки дитячого садка в Лєобендорфі. Це був чималий візок з дерев'яними драбинками з боків так, що вона сама могла в нього сісти. Обидва швагри вложили у їхні дитячі візки теж дещо з клунків і між ними примістили малих Сяню і Дарцю. Добрий о. Старібахер поблагословив нас, коли ми виходили з його приходства.

Два кілометри за селом ми вийшли на головну дорогу, що веде на Відень. Але замість іти туди, ми різко повернули на захід. Намічений нами шлях вів через Стоккерав до Кремс над Дунаєм, а опісля — дорогою вздовж північного берега Дунаю через дільниці Вахав і Нібелюнген-Ґау до містечок Перг і Матгавзен, а там вже десь — ми сподівалися — повинні бути американці. Ми обрахували, що понад 160 кілометрів нам треба буде іти через совєтську територію. Чи ми, фізично і нервово вичерпані, видержимо? Що буде, якщо хтось захворіє? А як поводитимуться малі Сяня і Дарця? Та ж Сяні щойно один рік і вона ще таки справді немовля! Такі думки — одна наперед одну — скакали у голові, не даючи спокою. Не знаходячи відповіді, ми линули з просьбами до Божої Матері: „О, Мати Божа, Ти є скитальців Потіха і бурями гнаних Пристань, хорони нас, Милосердна", — шепотіли наші уста.

Перший день мандрівки був під свіжими враженнями. На шляху повно людей, немов десь на ярмарку, але більшість їх прямує на схід у сторону Відня. Це здебільшого повертаються домів вчорашні „остарбайтери" (робітники зі Сходу). Вони співають і вигукують, врадувані, що їх визволив „русскій". „Які Ви ще наївні, скоро переконаєтеся, хто то є той 'русскій' ", — думав я собі, дивлячись на них. — „Патч, які вуз она цьонгнє", — кричать з насмішкою з одного вантажного авта, показуючи рукою на нашу маму, яка тягнула дитячий візок, а в ньому сиділа втомлена сестричка Віра.

Десь за Стоккерав ще того самого дня нас зупинила совєтська контроля. Два червоноармійці перевіряють папери у кожного хто іде. Даю мою посвідку зі Школи лісництва у Відні. Зауважую, що „читає" догори ногами... і віддає. У мене вступила надія, бо бачу, що тут ще діє армія, і НКВД ще не встигло розпростерти свої сіті: „Тож, може, і легше буде нам пройти", — подумав я собі. Ми переспали цю першу ніч таки в полі при дорозі.

І другий день пройшов щасливо, а навіть весело. А це сталося так: сонце вже від ранку добре пригрівало. Втомлені кількагодинним ходом, ми на додаток знесилилися від спраги, а тут, як далеко засягнути оком, не видно ні однієї хати, де ми могли б попросити води. Дорога довжилася легким закрутом в долину, коли нараз бачимо, як люди перед нами набирають щось у дзбанки з комори, що стояла при дорозі. Виявилося, що її власник роздає вино радше, ніж совєти мали б його пограбувати. І ми набрали того вина і, не думаючи довго, таки зараз його випили, щоб вгасити спрагу. Десь у нас забулася втома і зродився бадьорий настрій. Щастя, що не було ніякої контролі того дня! Ми пройшли решту дня, немов би це була прогулянка. Я милувався гарним видом на залісnену гору Мангартсберг, яка височіла в далечині перед нами по правому боці нашої дороги.

НА ДНІ РОЗПАЧУ

Це сталося на третій день нашої мандрівки яких 10 кілометрів перед Кремсом. Бачу вже здалека, що Влодка і Соню затримали два совєти і чомусь не пускають далі. Говоримо мамі, що спереду знову є совєтська контроля. Мама, на щастя, сама ще не зауважила тих совєтів ні Соні. На саме слово „совєти" мама з переляку впадала майже в стан нервового отупіння, втупилювала очі в землю, голова її тремтіла і нічого більше вона тоді не бачила.

Цього панічного переляку добре наша мама набралася була ще влітку минулого року в Михайловцях на Пряшівщині, коли однієї ночі батьків, брата Славка і сестру Віру там захопили совєтські партизани і хотіли їх розстріляти, але люди зі села випросили. Батько з доручення Владики Павла Ґойдича з Пряшева тоді душпастирював у тому селі.

Так сталося з мамою і тепер. Наші думки горячково працюють. Батько тихо прошепотів, що будемо переходити попри немов цілком чужі люди, а пізніше побачимо, що далі. Ми непомітно заслонили маму собою від Соні. Несвідома небезпеки, Вірця ішла тісно притулена до мами з другого боку. А і Соня, бачимо, обернулася до нас плечима і заслонює візок з Дарцею від нас. Ми розуміємо ситуацію. Боїмося лише, щоб випадково мама не зауважила Соні, бо ми знали, що тоді ми всі пропали.

Один совєтчик підійшов до нас і, кинувши оком на папір батька, махнув рукою, щоб іти далі. Вони були зайняті Влодком і Сонею. Ми щойно далеко далі по дорозі сказали мамі що сталося. Вона нервово заявила, що без Соні не піде нікуди, і, якщо мають нас везти на Сибір, то нехай везуть усіх разом. Ми лиш ублагали маму, щоб зійти з дороги в кущі з-перед очей людям, а там обдумаємо, що робити далі.

Ми не були в силі нічого видумати. До нас вже долучилися швагер Микола і сестра Ірена з Сянею. Вони поверталися, бо не бачили Ліщинських за собою і думали, що може їм треба допомоги. Довжилися безпорадно хвилини. Раптом бачимо на дорозі Соню. Вона пхає перед собою візок з Дарцею і плаче.

Довідуємося від неї, що сталося. Деякі спиці в колесах у дитячому візочку знову вискочили і Влодко саме скінчив їх впихати назад, коли з бічної дороги надійшли два совєтчики і почали їх перевіряти. Ліщинські, як ми всі були домовилися, говорили до них по-німецьки. Один совєтчик заглянув у візочок і показав малій Дарці шматочок цукру, а дитина сказала по-українськи „цукор". І почалися настирливі допити, хто вони, куди ідуть, чому по-німецьки говорять і т.д. Вкінці заявили, що швагра забирають в армію, а Соню відішлють „на родіну". Влодкові наказали іти на комендатуру в сусідньому селі Ґобельсбурґу і попередили, що, якщо він туди не зголоситься, то вони його знайдуть і знищать як дезертира. Влодко дав дружині торбу, що її ніс, і вони попрощалися навіки, а що не було ніякого місця на вантажних автах, що їхали шляхом, то совєтчики вкінці пустили Соню з Дарцею йти далі. З плачем Соня скінчила свою гірку розповідь.

Ми були на дні розпачу. Соня без Влодка не хоче іти далі, каже що їй нема життя, піде у Дунай топитися. І плаче цілий час. „О, Пречиста Діво, порятуй нас", — прошу в думках, поглядаючи на зажурені, безрадісні лиця усіх. Мама заспокоює Соню. Вкінці, словами, що їх пригадав мені брат, вона резолютним голосом каже до неї: „Соню, якщо Ти віриш у Бога, то вір, що Влодко прийде".

День добігав до кінця і сонце вже ховалося за деревами, коли брат, який сидів скраю і весь час дивився на дорогу, скрикнув: „Там хтось іде такий як Влодко". І, справді, це був він і, як було його звичкою, ще й легко підсвистував собі. Нашій радості не було меж! Влодко показує ручно написаний по-українському кусень паперу, що його дістав на комендатурі. Цитую його:

Тов. Регульовщики.

Пропускайте Громадянина Польської Держави Ліщинського Володимира. Хоч він і українець, але належить до Польської держави (по його документах).

15/V.45 р. ст. серж. Н. Новосад (кінець цитати)

Нижче є печатка німецькою мовою: „Гемайнде Ґобельсбурґ. політ. Беціpк Кремс а/Д.л

Швагер каже, що він боронився тим, що він проживав у Горлицях на Лемківщині, а та територія не була під совєтами і, якщо йому треба іти в армію, то в польську. І чи не був українцем і сам сержант Новосад?...

Дивлюся на цю посвідку покійного швагра Влодка, що її недавно прислала мені сестра із Чикаго. Все оживає, немов би це було вчора. Соня пише, що, ідучи на комендатуру, Влодко гаряче молився до його опікунки св. Терези від Дитятка Ісуса і Вона його вислухала. Вірю, що так і сталося.

НІЧНА ТРИВОГА

В дорозі ми харчувалися тим, що нам дали місцеві люди. Австрійці радо нам помагали. В скрутних хвилинах мій батько священик давав малим дітям і жінкам часточки, що їх мав зі собою, до св. Причастя. Дні на протязі всієї нашої дороги були теплі і сухі. Ми ночували різно, здебільшого у стодолах, але і в чистому полі.

Натомлені трудами дня, ми звичайно засинали скоро. Але однієї ночі — це було у Вахав — нас збудив серед ночі великий крик і плач жінок та дітей. У першій хвилині не знаємо, що сталося. Заглядаємо зі стодоли крізь щілини між дошками і невиразно бачимо якихось військових на роверах, що метушаться коло хати. Це „визволителі" грабували населення. Ми затуляли дітям ротики, бо боялися, щоб найменший звук не зрадив нас. Богу дякувати, австрійський бавер нас теж не зрадив.

Ніхто не міг вже більше заснути цієї ночі: „Боже, чим ми провинилися, що так скитаємося і мусимо ховатися, немов від диких звірів? Коли ж Ти змилуєшся над нами, невинними жертвами того червоного диявола, що відмовив нам можливости жити згідно з Твоїми законами на нашій рідній землі, а і тепер тут нас гонить?" — Гіркі думки гнітили душу тупим болем тієї ночі.

ОБХОДИМО МАРІЯ ТАФЕРЛЬ

Нам ще раз довелося пережити одну совєтську тривогу, а це було, коли ми переходили вже через дільницю Нібелюнген — Ґау, яка простягається на захід від Вахав вздовж північного берега Дунаю. Згідно з легендою, тут на стрімких горах, що прямовисно спадають до Дунаю, в сіру давнину мало жити плем'я карликів — Нібелюнгів, що їх оспівує національний німецький епос „Пісня про Нібелюнгів" десь приблизно з 1200 року. Дорога через цю дільницю в'ється безпосередньо вздовж Дунаю так, що весь час бачимо ріку, а з другого боку дороги стрімкі гори здіймаються прямо вгору.

Було близько полудня, коли ми наближалися до містечка Марія Таферль, відомого з паломництва до Ікони Божої Матері, що міститься в церкві високо на горі тієї ж назви, 443 метри над рівнем моря. Бачимо, що з містечка біжать у наш бік люди. Вони остерігають нас, що ось там, за закрутом дороги, совєти ловлять людей. Жінок пускають іти далі, а мужчин переправляють човном через Дунай до якоїсь гори. Ми зупинилися знервовані і збиті з пантелику. Невже ж тут нам кінець? Місцеві австрійці радять обійти горами це небезпечне місце. Показують на вузку кам'янисту доріжку, що веде прямо на верх гори Марія Таферль. Там поза церквою, кажуть, слід перейти на другий бік гори, і подібною доріжкою зможемо знову зійти на головний шлях вже по другому боці цієї місцевости.

Піт заливав нам обличчя, коли ми дряпалися вгору. Як сталося, що дитячі візочки з малими Сянею і Дарцею не розлетілися там на численних вибоїнах, — прямо не можу зрозуміти. Вже під верхом гори коло церкви ми посідали відпочити в тіні придорожніх смерек. Пахощі розігрітої сонцем живиці наповнювали повітря. Тут скрізь панувала тиша. Ніякий звук вже не доходив знизу від головного шляху. Ми втратили цілий день, щоб обійти цю місцевість, але, Богу дякувати, щасливо уникнули совєтських людоловів.

НЕСПОДІВАНІ ПЕРЕПОНИ ПРИ ПЕРЕХОДІ ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗОНИ І ЩАСЛИВИЙ КІНЕЦЬ

Що ближче до нашої мети, то більше десь у закутках свідомости зростали наші надії. „Тут ніде вже немає контролі по дорозі", — інформують нас місцеві люди. І справді, останні три дні ми пройшли, не бачивши ніяких совєтчиків. Ми йдемо вже близько одні до одних, але і далі окремими групами. Нам кажуть, що за Пергом є вже американці.

Вкінці підходимо до вимріяної цілі. По боках дороги стоять два військові танки, а між ними впоперек дороги висить ланцюг. Людей різних національностей велика група перед ланцюгом, але два американські вояки не пускають нікого. Люди просять. Ніщо не помагає. Один з вояків каже, що завтра приїде сюди совєтський командир з Перґу і даватиме перепустки. О, горе, нам ще того треба!

Батько мав зі собою може ще повного пів флякону німецької сильної горілки. Ніс її як ліки для підкріплювання в разі чиєсь слабости чи хвороби. Показуємо одному воякові і кажемо „шнапс" (горілка). Він не довіряє і показує, щоби самому напитися. Швагер Влодко це зробив і дає йому. Він лиш скривив уста і каже другому „ґуд" (добре). Відхиляють ланцюг і ми перейшли на другий бік, а за нами посунула масою решта зібраних людей.

Однак не пройшли ми далеко від того пункту, коли американські вояки завернули усіх з дороги на широку побіч поляну. На ній стоять вантажні авта. Бачимо зірку на дверях авта. Нас напав страх. чи ж це совєтська? Ми ще не знали, що американці також мали зірку, але білу. Вояки саджають на авта людей без докладнішої перевірки, як кого зрозуміли. Всім зі Сходу, українцям, полякам і іншим, показують на одне вантажне авто. Виявляється, що воно має їх везти до совєтської зони. Батько витягає посвідку і пояснює, як уміє що він має зголоситися до "бішоп" (єпископа) в Лінцу. І тут стався дещо комічний момент, але ніхто його не виявляв. Вояк зрозумів, що батько є „бішоп", і каже: „Ю Бішоп — Лінц" — і спрямовує його

(Закінчення на стор. 7-ій)

На волю

(Закінчення зі стор. 6)

рукою до іншого вантажного авта, що мало їхати до Лінцу. Батько ще встиг показати на нас, що це його „фамелі" (родина). Ми всі скоро влізли на це вантажне авто і відітхнули з полегшою.

Дорогою через Матгавзен везли нас скоро до Лінцу. Всі стоїмо, бо сісти на підлогу і так неможливо, стільки людей! Дивимось, скрізь по дорозі бродять вихудлі вчорашні жертви нацистського концентраційного табору Матгавзен, що вбрані у свої в'язничні халати. Ми ще не вспіли їх ближче розглянути, як тут уже переїжджаємо міст через Дунай, і авто зупиняється в центрі міста на головній вулиці Ляндштрассе. Шофер висадив нас усіх на вулицю і від'їхав, а кожний — іди собі сам, куди хочеш.

Було тихо і якось сіро на вулиці. Це вже було під вечір. Вирішуємо вийти із незнайомого нам міста і заночувати десь на околиці в полі. Так і зробили. Хоч зморені після цілоденних нервових переживань, ми були тієї ночі перший раз спокійні. Ми відчували подих волі, а уста шепотіли молитву — подяку Матері Божій, що нас вивела на волю.

ЕПІЛОГ

Ми осіли в недалекому селі Травн, п'ять кілометрів за Лінцом. Було це 26-го травня. На другий день по нашому приході до американської зони ми зголосилися у місцевому уряді в цьому селі. Батько приніс із Лінцу вістку, що в місті й околиці є наші люди. Згадує знайомих д-ра медицини Григорія Явного, який був там зі своєю родиною, включно з донькою Уляною, тепер головним предсідником УНСоюзу — Уляною Дячук; о. д-ра Омеляна Стасюка й інших. Радіємо, що ми не самі. А і в нашому селі, довідуємося, мешкає молодий наш лікар д-р Володимир Брик і його дружина. Нав'язуємо знайомство. Перед нами починається новий етап нашої скитальщини, етап, хоч повний дальших журб і клопотів, але теж повний надій та сподівань на краще майбутнє.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

ців забезпечення не може перешкодити секртарям у їхній праці організування нових членів, ані не зніме з них цього обов'язку.

Професійні продавці будуть звертатися по більшій части до молодших проспектів, до яких секретарі мають менший доступ та продаватимуть такі грамоти для яких треба мати дозвіл.

Успіхи в організаційній праці будуть тільки тоді, коли секретарі, як і професійні продавці будуть докладати усіх зусиль, щоб приєднувати якнайбільше нових членів.

Опісля У. Дячук просила, щоб всі відділи, об'єднані в Окрузі, зплянували на цей рік святкування 100-ліття УНСоюзу. До цієї точки включився голова Округи мґр Ліщинецький. Він просив присутніх допомогти йому своїми інформаціями у виготовленні історії Округи. Ця історія повинна появитися у книжці фактів про УНСоюз.

Головний контролер Т. Шмагала підкреслив у своїм слові, що наші секретарі можуть використовувати конференційну кімнату канцелярії, якщо потребуватимуть зустріти там свого члена, чи проспекта.

Опісля учасники зборів мали нагоду завдавати головному предсідникові запити, на які діставали вичерпні відповіді. По зборах та перекусці присутні мали нагоду оглянути приміщення канцелярії продажу забезпечення УНСоюзу.

30 років...

(Закінчення зі стор. 1)

праці кредитівки, а в 1994 році завершується саме її 30-річчя.

Як усі інші українські кредитові кооперативи в ЗСА, кредитівка в Йонкерсі ніколи не обмежується лише до служби для клієнтів, а її дирекція думає громадсько та постійно допомагає із свого майна українським установам, молодечим організаціям чи різним культурним починам у нашій спільноті в ЗСА. Саме це останнє було причиною наших відвідин в Йонкерсі у цей зимовий вечір.

Голова Комітету Будівельного Фонду Українського Музею в Ню Йорку Анна Алиськевич і адміністративний директор УМ Дарія Байко приїхали до дирекції кредитівки у дуже радісній цілі перебрати чека на суму 35,000 дол., а які ця кредитова кооператива призначила на перебудову УМ, а конкретно на кімнату в новому будинку, яка буде місцем оформлення виставок.

Передання чека відбулося дуже урочисто в кімнаті голови та у присутності членів Дирекції, які одноголосно рішили призначити цю суму на розбудову УМ під час свого засідання 18-го листопада на пропозицію Л. Футали.

Урядннчки кредитівки в Йонкерсі при праці.

Тим великим даром кредитівка знов дала доказ своєї громадської настанови та пішла у сліди інших трьох українських кредитових кооператив, що вже задеклярувати більші суми на розбудову УМ, розуміючи важливість встановлення саме такої культурної твердині українського мистецтва в Ню Йорку.

Використовуючи гостинність кредитівки, ми мали ще нагоду оглянути цілий великий і модерний будинок Осередку СУМА, де відбуваються майже усі українські імпрези, а Д. Байко відкрила у кредитівці конто із числом 7128, на яке можна складати пожертви на розбудову музею.

УКРАЇНСЬКЕ БІБЛІОТЕЧНЕ ТОВАРИСТВО АМЕРИКИ (УБТА)

ділиться сумною вісткою з українською спільнотою, що у вівторок, 11-го січня, 1994 р. несподівано помер

бл. п. мґр

МИКОЛА МАРТИНЮК

довголітній голова та співредактор квартальника „Українська Книга", відомий бібліограф та редактор ряду періодичних і збіркових видань.

Дружині та дітям покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА УБТА

Ділимося сумною вісткою, що 13-го січня 1994 р. в Ірвінґтоні, Н.Дж. на 80-му році життя відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ВУЙКО І БРАТ

бл. п.

ПАВЛО СТЕЦИНА

ПАРАСТАС відбувся у похоронному заведенні „Литвин і Литвин" в Юніон Н.Дж. в понеділок 17-го січня о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН у вівторок о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. на цвинтар Голівуд, Юніон.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — АННУ
синів — ОЛЕКСАНДРА, МИХАЙЛА, ЮРКА з дружиною та синами ПАВЛОМ та МАРКОМ
доньку — МАРІЙКУ
брата — ОЛЕКСУ з дружиною МАРҐАРЕТ
сестру — АННУ з родиною в Україні

Замість квітів на свіжу могилу покійного родина просить складати пожертви на католицьку духовну семінарію у Львові

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що в неділю 16-го січня 1994 р. відійшла у вічність на 89-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ з Добровлянських МАРУСЯК

ПАРАСТАС відбудеться в середу 19-го січня 1994 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 Tabor St. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбудеться в четвер 20-го січня на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па., після Служби Божої в українській католицькій церкві Царя Христа на Найставні, Па.

Горем прибиті:

дочка — ДАРІЯ СКІРА з мужем ІВАНОМ
внуки — АДРІЯН І ЯРЕМА з дружиною ДЖЕНІФЕР
правнук — ЦЕОДОР
сестра — СТЕФАНІЯ
та близча і дальша родина в Україні
кузин — СТЕФАН ЯНКІВСЬКИЙ в Канаді

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в середу 5-го січня 1994 року відійшла у вічність після тяжкої недуги наша найдорожча СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ ГАЛІЙ—ЛЮБИЦЬКА з дому Маселко

Народилася 11-го січня 1910 року в Селиськах, коло Перемишля — Україна

ПОХОРОННІ відправи відбулися в церкві Св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., в суботу 8-го січня 1994 року о годині 9-ій ранку. Тіло покійної перевезено на вічний спочинок в Лейк Джордж в стейті Ню Йорк.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:

сестра — АННА ГАНЯК у Франції
племінниці — ЖЕНЯ ХАЩЕНКО з мужем АНДРІЄМ і дітьми ГРИГОРІЄМ МИКОЛОЮ в ЗСА
ЮЛІЯНА МАЗАРЕЦЬ з мужем ЛЕВОМ і дітьми РОМОЮ і МАРКОМ в ЗСА
МАРІЙКА ДОМАРАЦЬКА з мужем АНАТОЛЕМ і дітьми БОГДАНОМ, ЛІДІЄЮ, ДАНИЛОМ і внуками в ЗСА
НІКОЛЬ БУШЕ з мужем ЖАНО і дітьми НАДІЄЮ і СОФІЄЮ у Франції.
племінник — ДАНИЛО ГАНЯК з дружиною СОФІЄЮ і донечкою ЗОРЯНОЮ у Франції
сестра — ПАЛАГІЯ ЗАҐУРСЬКА в Польщі
племінниця — ХРИСТИА ҐОДУЛЬСЬКА з чоловіком БОЛЕК і синами в Польщі
племінниця — ХРИСТИНА МАРКОВИЧ з чоловіком в Польщі.

Близчa і дальша родина у Франції, Америці, Польщі й Україні.

Ділимося сумною вісткою, яка наспіла до нас з України, що дня 26-го грудня 1993 р. відійшов у вічність

бл. п.

о. крилошанин

ПАВЛО ПАВЛІШ

проживши 95 років

Ур. 30-го травня 1898 р. в Селиськах біля Перемишля. Єрейські свячення одержав з рук Преосвященного Владики — Страдника Кир Йосафата Коцнловського в 1925 р. в Духовній Семінарії в Перемишлі. Душпастирював в слідуючих місцевостях: Старе Місто біля Лежайська, опісля парафія Підгайчики біля Рудок і Посада-Риботицька біля Бірчі. В емеритальному віці замешкав з родиною в Зимній Воді (Водяне) біля Львова.

ПОХОРОНИ відбулися дня 28-го грудня 1993 р. в церкві св. Івана Богослова в Зимній Воді.

ПАНАХИДУ відправив Преосвященний Владика-Митрополит Володимир Стернюк. Похоронні відправи очолював Їх Ексцеленція-Епископ Юліян — ректор Духовної Семінарії в асисті 6-ох священиків. Похоронений на місцевому цвинтарі в Зимній Воді біля могили своєї бл. п. дружини дня 28-го грудня 1993 р.

Залишені у смутку в Україні:

дочка — ЛЮБОВ МАСНА — лікар з родиною
син — ДІОНІЗІЙ — інженер з родиною
син — о. ЗИНОВІЙ — настоятель Архикатедри св. Юрія у Львові
брат — ПЕТРО з родиною

На еміграції в Америці:

син — РОМАН — інженер з родиною
брат — ІЛЛЯ з родиною

Близча і дальша родина в Україні і в діяспорі: Польщі, Англії, Канаді й Америці

Родина просить колишніх парафіян Покійного о. Павла Павліша про молитви за спокій душі Покійного, за що складає щиру подяку.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОМУ!

Лист...

(Закінчення зі стор. 2)

„Сонечко" — малюнок Славчика

Вісті...

(Закінчення зі стор. 2)

„Ось було в нас багато дискусій на тему партій, їх кадрів та їх минулого. На фоні цих дискусій виникнула в суспільстві психологія нігілізму, негативного відношення до всяких партій взагалі. А суспільство без партій організувати неможливо. Партія, то є інструмент організації політичної влади. І ось сьогодні ми маємо 31-ну партію в Україні, але це дрібні партії, які не мають великого впливу. Немає ведучих партій, які могли б повести за собою більшість суспільства. Така сама ситуація сьогодні в українському парляменті, де 87 відсотків депутатів безпартійні. Чи є десь подібна картина в світі? Як можна очікувати від безпартійних депутатів проведення конструктивних рішень? Вони не мають програми, на яку вони б орієнтувались. Щоб зарадити цьому була б потрібна змішана виборча система. Частину депутатів вибирали б по округах, як це було раніше, а частину вибирали б від партій. Президент України запропонував таку систему, але Верховна Рада відкинула цей проєкт і проголосувала за стару систему, систему, яка гальмує політичну структуралізацію. Трагедії з цього не треба робити. Треба шукати інших шляхів просування політичного процесу вперед. Ключеве питання сьогодні, це потреба сформувати такий парлямент, який мав би більшість, щоб можна було принимати рішення. Також необхідно сформувати таку систему, яка б дозволила взаємодіяти більшості парляменту, уряду і президенту".

„Дуже багато залежить від особливостей. Якби не особисті якості Леоніда Кравчука, то вже в Україні були б заворушення, як це було в Росії. Але, завдяки йому, саме через його гнучкість, нам вдається оминати таких заворушень. Біда наших багатьох демократів в тому, що це люди чистої ідеї, а життя за чистою ідеєю не можна побудувати. В житті треба знаходити компроміси, щоб примирити різні верстви, різні групи людей. І оце трагедія у багатьох наших демократів, які абсолютно слідують крок за кроком за ідеєю. Такі люди не можуть управляти державою. На мою думку, найбільшою небезпекою української держави, це спровокувати конфлікт, особливо якийсь збройний конфлікт".

„Тому політика компромісу, яка дуже розвинута в Канаді, є для нас необхідною. Я вивчав деталі цієї політики і, на мою думку, це дуже розумна політика. В деяких країнах і в деяких ситуаціях — це одинокий шлях розвитку. А для України, яка на протязі століть перебувала під окупаціями різних держав, політика якоїсь одної групи, чи то львівської чи донецької, чи закарпатської, веде до розколу і розпаду. Це падіння держави. А цього багато людей не розуміє".

Н. Ставко стала членкою „Ч. Січі"

6-го грудня 1993 року на своїх чергових тижневих сходинах Управи УСВТ „Ч. Січ" була офіційно прийнята членом Т-ва Надя Ставко, колишня багатократна чемпіонка з плавання України, СССР і членка збірної плавання СССР на монтреальській Олімпіяді. Згідно з бажанням Наді, Управа УСВТ „Ч. Січі" призначила її тренеркою плаванння юнацтва „Ч. Січі" у віці від 6 до 18 років. Плавацький вишкіл Надя проводитиме в одному з басейнів в Юніон, Н. Дж. У зв'язку з тим провід плавацької ланки „Ч. Січі" закликає зацікавлену плаванням молодь негайно вписуватися на цей цілком професійний вишкіл. По інформації треба писати на адресу Т-ва: 680 Sandford Ave, Newark, N. J. 07106, або дзвонити до ланкової Марійки Бокало на число (908) 382-2223.

Подаємо розмову з тією видатною спортсменкою, тепер тренеркою Н. Ставко, яку провів О. Твардовський.

— Пані Надю, в першу чергу дозвольте в імені численних читачів „Спортових Вістей" „Свободи" привітати вас і побажати багато щастя та здійснення всіх ваших мрій.

Я мав приємність згадувати про ваші спортові досягнення як українську олімпійку, що тоді ще була змушена примножувати славу совєтської імперії, на сторінках „Свободи" і журналу „Наш Спорт" в 1975—1976 роках. Тепер ви наздогнали нас тут, в ЗСА, працюєте професійною тренеркою плавання. Розкажіть про себе: де народилися, навчалися, яким був ваш шлях у великий спорт?

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

— Я народилася в Дніпропетровському 1-го травня 1958 року. По закінченні початкової і середньої школи в рідному місті навчалася і успішно закінчила Київський Інститут Фізичної Культури, в якому набула професію викладача фізичного виховання. Свій шлях у плаванні почала рано, у 6 років. Моєю першою тренеркою була Світлана Ватченко. Хоч в той час вона лише починала свою роботу, була м'якосердечна, терпелива і дуже спокійна. Перший рік мені було дуже важко, я боялася води і не могла навчитися правильно плавати. Мої батьки хотіли навіть забрати мене з плавання, але Світлана пообіцяла їм, що все таки навчить мене плавати. Мушу сказати, що якщо б не настирливість, що її виявила Світлана, то я, мабуть, ніколи в житті не навчилася б плавати. В 1970 році Світлана віддала мене іншому тренерові, Олегові Цвітові, який тоді мав три плавці у збірній СССР. В тому ж році я виконала норму майстра спорту і зайняла п'яте місце в першості України. В 1971 році стала віцечемпіонкою України і була включена до збірної України на Спартакіяді народів СССР, на якій зайняла п'яте місце. В 1972 році вперше виграла юнацький чемпіонат СССР, на якому і встановила новий рекорд СССР на 100 м. Друге і третє місця зайняли дівчата з України. В тому ж році вперше поїхала за кордон на міжнародні змагання в Румунії, на яких зайняла друге місце. Коли в 1973 році на юнацькій першості Европи в Лондоні здобула третє місце, мене включили до збірної СССР, в якій я змагалася аж до 1980 року.

— Які ще здобутки ви мали у плавацькому спорті в Україні і тодішньому СССР?

—30-кратна чемпіонка України, встановила 32 плавацькі рекорди. Мала 19 рекордів СССР і здобула 21 раз чемпіонати різних змагань СССР. Виграла чемпіонати і віцечемпіонати в багатьох міжнародних змаганнях: в Польщі, Східній Німеччині, Болгарії, Чехо-Словаччині, Угорщині, Італії, Англії, Франції, Швеції, Австралії, Колюмбії, ЗСА, Канаді, Фінляндії, Румунії. В 1974 році в першості Европи була четвертою. В 1975 році в першості світу в Колюмбії вийшла шостою. В 1976 році за Кубок Европи в Англії вийшла першою. В 1976 році на Олімпіяді в Монтреалі зайняла четверте і шосте місця. Від 1974 до 1977 року була в десятці кращих плавців світу. В 1976 році була нагороджена Почесною грамотою Верховної Ради України за великі досягнення і розвиток українського спорту.

— Яким тренерам ви найбільше завдячуєте свої плавацькі успіхи?

— Дуже вдячна моїм Дніпропетровським тренерам Ватченко, Цвітові, які допомогли добитися таких вислідів, а також головному тренерові збірної СССР Сергієві Войцеховському, який з великою повагою ставився до українських плавців (його дружина була українкою).

— У згадці про вас в американській газеті було, між іншим, сказано, що ви теж проживали в Москві. Чому і коли ви переїхали до Москви?

— Після закінчення студій в Київському інституті фізичної культури я вийшла заміж і в 1979 році переїхала до чоловіка в Москву.

— Коли ви приїхали (і як вам це вдалося) до Америки?

— Не буду згадувати, як важко було, але ми приїхали до Америки в червні 1991 року. Не вікрию нічого нового, коли скажу, що проходжу дуже тяжкі і напружені перші кроки. Потрохи привикаю, вивчаю мову, знайомлюся з американською культурою, традиціями, системою тутешнього життя. Щиро вдячна українкам Люсі Карролл і Марійці Музиці та іншим, які беруть активну участь і дають реальну поміч та підтримку моїй родині в будові нового життя.

— Ви мабуть поінформовані про існування українського організованого життя в Америці. Чи відомо вам було, що існує тут теж організований український спорт, в тому числі і улюблена ваша ділянка — плавання?

— В 1976 році, під час Олімпіяди в Монтреалі, я давала інтерв'ю на радіо для українців Америки і Канади. В Монтреалі тоді я бачила українські прапори і місцевих українців, які хвилювалися, цікавилися спортсменами з України. Це тепло було дуже приємно відчувати, було видно, що існують міцні і великі українські організації. Після згадки про мене в американському щоденнику „Стар Леджер" я познайомилася з віцепрезидентом УСВТ „Чорноморська Січ" О. Твардовським. Він подарував мені числа журналу „Наш Спорт" з 1975—1976 років, де писав про мої досягнення в плаванні, дуже мені було приємно читати про себе в цьому журналі. Після приїзду до Америки спочатку ми опинилися в Йонкерсі, побували там в Народному Домі, приємно було відчувати себе там як вдома, бачити людей, які бережуть українську мову, культуру, традиції. Після цього ми переїхали до Ню Джерзі, і шкода, що про таке Т-во як УСВТ „Чорноморська Січ", яке існує від 1924 року, проводить велику діяльність, влаштовує спортові школи, видає свій журнал „Наш Спорт", я довідалася лише тепер. Тому я радо включаюся в ряди УСВТ „Чорноморська Січ". Не знаю, чи вдасться мені працювати в майбутній Спортовій Школі, адже я працюю професійно в американському плавацькому клюбі. Якщо дістану відпустку, то з приємністю займу позицію інструкторки плавання.

— В 1991 році Україна остаточно стала самостійною державою. Тепер на чергових Олімпіядах українські спортсмени виступатимуть під своїм прапором, самостійно. Чи зможуть вони, на вашу думку, конкурувати зі сильними суперниками світу?

— Я знаю, що український народ дуже здібний і сильний. Я вірю в те, що спортсмени України можуть конкурувати зі сильними суперниками і бути найсильнішими у світі.

Успіх тенісистки з України Лесі Білак

Леся Білак, що перед виїздом до ЗСА в юнацькому чемпіонаті України виграла друге місце, а в останніх двох роках здобула першенство УСЦАК в жіночій групі, добилася нового успіху в шкільному тенісі, вигравши чемпіонат студенток середніх шкіл Ню Джерзі. Завдяки опіці члена Управ КЛК і УСЦАК Юрія Попеля і його дружини, Леся була ученицею Педі Скул, де вона дістала стипендію 20,000 долярів.

В списку, що його опублікував „Трентон Таймс", Леся Білак займає перше місце за осяги в окремих змаганнях сезону. Вона теж була визнаною тенісисткою року в окрузі Мерсер. Добродушні опікуни Лесі підшукують для неї тепер університет, де вона буде продовжувати студії. Ґратулюємо юній тенісистці за її дотеперішній успіх!

О. Твардовський

Померла С. Гаєвська

У Денвері, Кольорадо, проживши 98 років, померла 19-го листопада 1993 року відома багатьом учителька, любителька і пропагаторка української культури та відома громадська діячка американської України Софія Гаєвська.

С. Гаєвська осиротила не тільки дочку Оксану Рос, внука Віктора Шавеса та двох правнуків Захарія і Олександра, але й велику українську спільноту в ЗСА та багатьох своїх колишніх учнів-приятелів. Її ім'я багатьом відоме, як людини, що постійно намагалася серед різни кіл розповсюджувати надбання української культури. Робила вона це з переконання, бо сама любила та цінила культурні надбання свого народу. Свою працю вона дуже часто підтверджувала не тільки особистою працею, але також частими та щедрими датками на різні українські установи — Український Вільний Університет, Гарвардський Проєкт, Українську Вільну Академію Наук, Українську Національну Раду та інші. Крім того часто фінансувала видання творів українських письменників, мистців і діячів культури.

Маючи 86 років С. Гаєвська видала свою автобіографію, написану англійською мовою зумисне, щоб зацікавити молоде покоління, „Трежурс оф сенчуріс" — „Скарби століть". Книжка появилася під фірмою Фундації УВУ та виявилася багатющим матеріялом і зацікавила не тільки американців але також українців, зокрема молодь, а про це свідчить вичерпаність першого видання.

З великим пієтизмом С. Гаєвська згадує успіхи Української Республіканської Капелі О. Кошиця, членом якої була сама від 1919 до 1921 року. Маючи ліричний сопран Софія захоплювала своїм співом часто, як солістка. Взагалі музика в житті С. Гаєвської була дуже важливим чинником, як для неї особисто, так і для її родини. Вона була ученицею талановитого молодого композитора Миколи Леонтовича, який світові подарував широко відомого „Щедрика", що його під час Різдвяних свят можна почути в багатьох закутках земної кулі.

С. Гаєвська твердо вірила, що українська культура є настільки захоплююча, що з нею конечно треба познайомити якнайбільше людей, саме тому так запопадливо її поширювала. Вона та її послідовна праця для України залишиться назавжди у пам'яті багатьох!

ЗА МИНУЛИЙ РІК у Швеції зареєстровано 40,000 викрадень авт. При цьому 8 їх відсотків вивезено за межі країни. Представники поліції свідчать, що передусім мова йде про дорогі авта. Злодії привозять зі собою з-за кордону фальшиві шведські реєстраційні плити, з допомогою яких вони вивозять вкрадені „мерцедеси" і „кадиллаки" в інші країни, переважно в Естонію.